

Univerzita Palackého v Olomouci
Pedagogická fakulta
Ústav speciálněpedagogických studií

Bakalářská práce
Kateřina Zvěřová

Osoby se sluchovým postižením a film

Olomouc 2022 Vedoucí práce: Mgr. Bc. Ivana Hruběšová Dis., Ph.D.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma „Osoby se sluchovým postižením a film“ vypracovala sama pod odborným vedením Mgr. Bc. Ivany Hrubéšové Dis., Ph.D.

Dále prohlašuji, že všechny užití zdroje jsou zahrnuty v seznamu použité literatury.

V Olomouci dne 21. 4. 2022

Kateřina Zvěřová

Obsah

Úvod	4
1 Klasifikace osob se sluchovým postižením	5
1.1 Dělení dle intenzity sluchové ztráty	5
1.2 Dělení dle lokalizace	5
1.3 Dělení dle doby vzniku	6
1.4 Etiologie vzniku sluchových vad	6
1.5 Speciálněpedagogická klasifikace	7
2 Komunikace osob se sluchovým postižením.....	8
2.1 Znakový jazyk.....	8
2.2 Daktyl	9
2.3 Písmo a mluvená řeč.....	9
2.4 Odezírání	10
3 Kompenzační pomůcky.....	13
3.1 Sluchadla	13
3.2 Kochleární implantát	13
3.3 Další druhy individuálních kompenzačních pomůcek	14
4 Metodologie	15
4.1 Cíle práce.....	16
4.2 Metodologický postup.....	17
5 Analýza filmů	19
5.1 A Silent Voice	19
5.2 A Quiet Place.....	22
5.3 Hush	25
6 Diskuze	30
7 Závěr.....	33
Zdroje	34
Zdroje filmů.....	37
Seznam příloh	39
Anotace	62

Úvod

Filmy a celkově mediální reprezentace ovlivňuje naše názory a postoje denně. Bohužel se domnívám, že některé mediální reprezentace osob s jakýmkoliv postižením mohou být nepřesné. Následně se obávám, že tato nepřesná kinematografická zobrazení mohou ovlivnit pohled intaktní laické veřejnosti na osoby s kterýmkoli postižením. Když se řekne pojem neslyšící, vybaví se průměrnému člověku osoba, která vnímá svět naprosto bez zvuku a není tak možné s ní plně komunikovat jinak nežli zvýšeným hlasem. I takovému předsudku musí denně někteří neslyšící čelit.

U mnohých filmů jsem zaznamenala nedostatky ze strany kompenzačních činitelů, které by mohli napomoci lidem se sluchovým postižením si užít ten správný filmový zážitek. Jedná se zejména o chybějící titulky jednotlivých scén. Dalším problémem, který některé filmy s neslyšícími hrdiny mají, jsou nedostatečně osvětlené obličeje osob. Pokud je obličej mluvící postavy zahalený ve stínu, je vhodné tuto scénu doplnit o titulky. Bohužel většina filmů má problém tyto scény natočit tak, aby bylo jasně vidět, co hrdinové říkají a v originálním znění většinou titulky chybí. Dalším kompenzačním faktorem je využívání znakového jazyka u postav se sluchovým postižením. Myslím si, že v mnohých filmech není vhodné poukazovat na využívání znakové jazyka, a následně z něj sestříhat některé záběry tak, že jednotlivé znaky nejsou pořádně vidět a pro neslyšícího je často náročné tyto znaky identifikovat.

Tyto záběry znemožňují osobám se sluchovým postižením porozumět danému obsahu a jsou odkázány pouze na vizuální stránku filmu, která se může jevit jako poutavá, ale k porozumění děje ze strany neslyšících osob často nepřispívá.

Bakalářská práce je rozdělena na dvě části. V první části se věnuji sluchovému postižení, zabývám se zde klasifikací sluchového postižení, komunikací sluchově postižených osob a kompenzačními pomůckami. Tato témata považuji za nezbytná k širšímu chápání osob se sluchovým postižením, napomáhají vyřešit problém zobrazování osob se sluchovým postižením ve filmu. Druhá část bakalářské práce se zabývá analýzou vybraných tří filmů *A silent voice* (2016), *A quiet place* (2018) a *Hush* (2016), kde se budu výrazně zabírat přítomností předsudků vůči neslyšícím osobám a také kompenzačními činiteli, které mohou usnadnit osobám se sluchovým postižením divácký zážitek.

1 Klasifikace osob se sluchovým postižením

Klasifikace sluchového postižení se dá rozlišit dle několika kritérií. Slowík (2016) uvádí dobu vzniku sluchové vady, intenzitu sluchové ztráty a typ konkrétní vady či poruchy.

1.1 Dělení dle intenzity sluchové ztráty

Světová zdravotnická organizace (WHO, 1980) klasifikuje sluchovou poruchu na základě velikosti sluchové ztráty. Tu rozděluje do šesti stupňů:

1. Normální sluch (označuje ztrátu do 25 dB u dospělých osob)
2. Lehká sluchová porucha (ztráta sluchu v rozmezí 26 až 40 dB)
3. Střední sluchová porucha (ztráta sluchu v rozmezí 41 až 55 dB)
4. Středně těžká sluchová porucha (ztráta sluchu v rozmezí 56 až 70 dB)
5. Těžká sluchová porucha (ztráta sluchu v rozmezí 71 až 90 dB)
6. Úplná ztráta sluchu (ztráta je větší než 90 dB)

1.2 Dělení dle lokalizace

Jedním z typů klasifikace sluchové poruchy je klasifikace dle místa vzniku poškození. Tato klasifikace je nezbytná pro stanovení léčby nebo pro volbu optimální rehabilitace. Zaměřuje se na místo vzniku patologického nálezu a je dělena na periferní a centrální poruchy. Periferní poruchy můžeme dělit na převodní poruchy, percepční vady a smíšené poruchy. (Hložek in Langer, 2014)

O převodní poruchu se jedná tehdy, pokud je narušen pouze přenos mechanické energie ve vnějším nebo středním uchu. Příkladem narušení zevního ucha může být ucpaní vnějšího zvukovodu mazovou zátkou (cerumen) nebo změnami tvaru ušního boltce. (Mrázková, 2006)

Při tomto druhu poruch je zachováno kostní vedení zvuku, což znamená, že převodní poruchy sluchu nemohou způsobit úplnou ztrátu sluchu a lze je pomocí chirurgického zásahu zmírnit nebo odstranit. (Hložek in Langer, 2014)

Ztráta sluchu v případě patologického nálezu na vnějším uchu se pohybuje v rozmezí 30 až 40 dB. Naopak porucha percepční vady většinou vzniká na Cortiho orgánu a přímo na sluchové dráze. Tyto poruchy jsou ireverzibilní a nelze je chirurgicky odstranit. (Mrázková, 2006)

Smíšené poruchy jsou kombinací dvou poruch zmíněných výše. (Hložek in Langer, 2014)

Kromě periferních poruch nesmíme opomenout i vady centrální. Mrázková zmiňuje, že centrální poruchy chápeme jako poruchu sluchového analyzátoru v koře mozkové, Heschlově závit v spánkovém laloku. (Mrázková, 2006)

1.3 Dělení dle doby vzniku

Na začátku kapitoly bylo zmíněno, že sluchové poruchy můžeme klasifikovat na základě doby vzniku sluchového postižení. To se dělí na prelingvální, postlingvální a perilingvální poruchy. (Langer, 2014)

Prelingvální sluchové poruchy jsou brány jako ten druh poruch, který vzniká před ukončením vývoje řeči v prvních letech života. Langer dodává, že v případě, že zaznamenáme u dítěte ztrátu sluchu, je nutné začít se surdopedickou a logopedickou intervencí, abychom předcházeli úplně ztrátě řeči. (Langer, 2014)

Postlingvální sluchová porucha se rozumí ta ztráta sluchu, která vznikla až po ukončení vývoje jazyka a řeči. Řečové funkce jsou již fixovány a nedojde tedy k jejich úplnému zaniknutí. (Langer, 2014)

Autorka Tarcsiová (2008) uvádí také pojem perilingvální poruchy řeči, které jsou terminovány jako ty poruchy nebo vady, jenž vznikly během průběhu vývoje řeči. (Tarcsiová in Langer, 2014)

1.4 Etiologie vzniku sluchových vad

Dále můžeme rozdělovat klasifikaci sluchových poruch na základě heredity. Dělíme je na vady získané a dědičné. (Langer, 2014)

Dědičné poruchy můžeme rozlišovat na dominantně dědičné, děděné autosomálně recesivně, syndromové a nesyndromové. Dominantně dědičné poruchy jsou takové, které se dědí z generace na generaci. Poruchy děděné autosomálně recesivně vzniká v případě, že dítě přijme poškozený gen od obou rodičů. Pokud je sluchová porucha jednou z příčin více symptomových poruch, jedná se o syndromovou dědičnou vadu. Může se stát, že porucha má náhodný výskyt a rozličné genetické příčiny. To znamená, že se jedná o nesyndromovou dědičnou vadu. Jde především o různé mutace genů, které mohou způsobit sluchovou poruchu. (Langer, 2014)

Získané poruchy můžeme dělit dle příčin do tří skupin: prenatální příčiny, perinatální příčiny a postnatální příčiny.

Prenatální příčiny vzniku sluchových poruch dělíme na exogenní a endogenní. Mezi exogenní příčiny patří například intoxikace matky, nebo prodělání virového nebo infekčního onemocnění před porodem. Mezi exogenní příčinu však může také patřit časté vystavení se rentgenovému záření během těhotenství. (Langer, 2014)

Mezi perinatální příčiny patří například zdlouhavé nebo natahované porody, klešťové porody (kde je plod uchopen tenkými kleštinami pod dolní čelistí a opatrně vytahován ven z pochvy), předčasný porod a nízká váha novorozence. Tyto příklady nám pomáhají si uvědomit, že perinatální příčiny je ten druh vlivů, které působí na plod během porodu a chvíli po něm. (Langer, 2014)

Poslední skupinou získaných poruch jsou poruchy postnatální, to jsou ty poruchy, které jedinec může získat kdykoliv během života. Může se jednat o poranění hlavy, záněty středního ucha, intoxikace a jiné. (Langer, 2014)

1.5 Speciálněpedagogická klasifikace

Nesmíme opomenout dělení dle speciálněpedagogického hlediska, které vychází z rehabilitačních a vzdělávacích potřeb osob se sluchovým postižením. Dělíme je na osoby nedoslýchavé, neslyšící, s kochleárním implantátem a osoby se sluchovou a další přidruženou vadou. (srov. Tarsciová, Lejska, Potměšil in Langer, 2014)

Osobami nedoslýchavými je označována skupina osob, které mají určitý stupeň sluchového postižení, netrpí však úplnou ztrátou sluchu (úplná hluchota). Pokud tento člověk využívá kompenzační pomůcky, je schopen rozumět i mluvené řeči. (Langer, 2014)

Osoby s kochleárním implantátem jsou skupina osob, které po chirurgickém zákroku, který voperuje speciální zařízení (kochleární implantát), dokáže nově využívat sluch ke komunikaci. Více o kochleárním implantátu se dozvíme v kapitole Kompenzační pomůcky. Tyto osoby potřebují speciální surdopedickou a logopedickou péči, aby zvládly využívat nově nabytou schopnost k orální řeči. (Langer, 2014)

Pojem neslyšící je mnohdy v intaktní společnosti špatně chápán. Mnozí intaktní občané si myslí, že když je osoba neslyšící, že to znamená, že trpí úplnou ztrátou sluchu (hluchotou). Tento problém může být zjevný, pokud se jedná o osobu se zbytky sluchu. Tato osoba není úplně hluchá a má možnost využívat část své sluchové schopnosti, proto označení této osoby jako neslyšící může působit netaktně vůči skupině osob se zbytky sluchu, kteří by se obvykle zařazovali mezi osoby nedoslýchavé, působí to jako neschopnost diferenciací různých stupňů

sluchového postižení. Což může dost zkomplikovat komunikaci, a hlavně také mínění laické veřejnosti. (Hložek in Langer, 2014)

2 Komunikace osob se sluchový postižením

Před rozvinutím tematiky komunikačních systémů neslyšících osob je nutné si definovat, co vlastně znamená pojem komunikace.

Vymětal (2008) hovoří o tom, že komunikace je aktem jak individuálním, tak i společenským. Individuálním proto, že vzniká na podnět jedné osoby a společenským proto, že do komunikace vstupuje dvě a více osob. (Vymětal, Čížková in Kasalová, 2012)

Langer (2014) vysvětluje komunikaci jako sociální interakci. Zmiňuje, že společným zájmem mluvčího a adresáta je zdroj informací. Dodává, že k tomuto zdroji informací nelze dojít bez určitých znalostí, které umožňují mluvčímu, aby mohl komunikovat v určité komunitě. Tento soubor znalostí se nazývá komunikační kompetence. Mezi komunikační kompetence patří jazykové a věcné znalosti, interakční znalosti a strategické znalosti.

U osob nedoslýchavých, a i u majoritní intaktní společnosti, je přirozené používat národní jazyk, který je ve formě mluvené řeči. Rozdíl nastává u osob, které mají vyšší stupeň sluchového postižení, kde využití mluvené řeči není pro tyto osoby příliš efektivní, proto tyto lidé používají národní znakové jazyky, které jsou pro ně přirozeným komunikačním prostředkem. (Langer, 2014)

2.1 Znakový jazyk

Mnozí autoři se shodují, že znakový jazyk je přirozeným mateřským jazykem neslyšících osob. (srov. Suralová 2005; Langer 2014; Slánská Bímová 2008; Růžičková 1997)

Langer (2014) terminuje znakový jazyk jako nevokální jazykový systém užívaný v menšině neslyšících osob různých národů.

Suralová (2005) terminuje nejmenší významovou jednotku znakového jazyka, kterou je znak. Rozlišuje dvě rozdílné složky znaku, kterými jsou manuální a nemanuální složka. Mezi manuální složku řadí místo, kde se znak ukazuje, tvar ruky a pohyb ruky nebo rukou. Nemanuální složku znaku pak tvoří mimika mluvčího a jeho gesta, která jsou doplněna dalšími nonverbálními prostředky.

Růžičková (1997) ve své učebnici znakového jazyka zmiňuje, že pro lepší naučení znakového jazyka je důležité se naučit znaky prožívat, to nám umožní lépe komunikovat s neslyšícími osobami.

Langer (2014) rozlišuje čtyři druhy znakových skupin, které lze rozdělit na základě jejich charakteru a původu. Dělí je na znaky deiktické (ukazovací), znaky ikonické (napodobovací), znaky symbolické (arbitrární) a specifické.

Další dělení znaků je podle pohybových matric. Ty dělíme na znaky artikulované jednou rukou a znaky artikulované dvěma rukama. Znaky artikulované jednou rukou se dále dělí na znaky s nulovým kontaktem a znaky s kontaktem na tělo. Pokud se jedná o znaky artikulované dvěma rukama, ty se dále dělí na znaky, kde jsou aktivní obě ruce a mají stejný tvar, symetrické znaky a asymetrické znaky. Symetrické jsou ty znaky, kde je dominantní ruka nad rukou pasivní ve stejném tvaru. Asymetrické znaky jsou ty artikulační znaky, kde je dominantní ruka pod rukou pasivní, a mají rozdílný tvar. (Langer, 2014)

2.2 Daktyl

Daktyl nebo také prstová abeceda je vizuálně motorický komunikační systém, který využívá soustavy poloh a postavení prstů. Tyto polohy a postavení znázorňují velká tiskací písmena. Daktylní abeceda se dělí na dva druhy. Jednoruční a dvouruční. (Tarciová, 2008)

Tento druh abecedy není unifikovaný, proto se může lišit v závislosti na regionech nebo státech. Příkladem může být rozdílnost jednotlivých písmen daktylní abecedy v Americe a v České republice. (Hampl, 2013)

Prstová abeceda se nejčastěji využívá, když se jedná o neznámá slova, jména, názvy měst a obcí, zkratky a slova, které nemají znakové zastoupení ve znakovém jazyce. (Tarciová, 2008)

2.3 Písmo a mluvená řeč

Martinková poukazuje na skutečnost, že schopnost užívání mluvené řeči sluchově postiženými je výrazně limituje k úspěšnému začlenění do majoritní společnosti slyšících osob. Kvůli absenci zpětné zvukové kontroly mají neslyšící osoby často narušené fáze mluveného projevu. Jedná se o fáze dýchání (respirace), tvorby hlasu (fonace) a tvoření hlásek (artikulace). Kvůli tomuto narušení se mluvená řeč neslyšících výrazně liší od řeči slyšících osob. (Martinková, 2010)

Autorka Martinková považuje artikulaci sluchově postižených za nápadnou a často nesrozumitelnou. Popisuje hlas neslyšících jako občas vysoký, občas nízký, nosový a může se v něm projevit monotónnost a problém s udržením rytmu. (Martinková, 2010)

Písemná forma řeči je u intaktních jedinců ovlivněna sluchovým vjemem, proto není překvapující, že u jedinců se sluchovým postižením mohou v textu vzniknout gramatické obtíže. (Martinková, 2010)

Pro pochopení psané formy jazyka je důležitá vyšší míra soustředěnosti, protože při psaném textu nemáme možnost se opřít o mimiku, gesta ani o situaci, která nám může napomoci porozumět obsahu sdělení. (Krahulcová in Martinková, 2010)

2.4 Odezírání

Krahulcová (2002) odezírání chápe jako reprezentaci přijímaných informací zrakem a pochopení jejich obsahu na základě pohybů mluvidel, mimiky obličeje, situačních faktorů, gestikulace rukou, kontextu mluveného obsahu a celkového postoje těla.

Sovák naopak definuje odezírání jako „vnímání orální mluvy zrakem a její chápání podle pohybu úst, mimiky tváře, výrazu očí, gestikulace rukou celého těla.“ (Sovák in Krahulcová, 2002)

Graussová charakterizuje odezírání jako vnímání mluvené řeči v prostorových dimenzích a dá se charakterizovat jako komplexní čtení z pohybů celého těla, z rozdílné vzdálenosti mezi komunikujícími, z celkových postojů mluvčího, z přestávek v čase mluvení a odezírání viditelných artikulačních pohybů mluvidel. Krahulcová (2002) ještě dodává odvozování významů viditelných artikulačních pohybů mluvidel, kde napomáhá sledování mimiky a gestikulace. (srov. Graussová in Tarsiová 2008; Graussová in Krahulcová 2002)

Důležitou podmínkou odezírání je viditelnost hlásek, která není u všech stejná, protože pohyb řečových orgánů není optimálním nosičem akustického signálu a při odezírání hovořené řeči přebírají pohyby artikulačních orgánů funkci signálů řeči. Tato složka odezírání se nazývá technická a její základní jednotkou je kiném neboli faciální obraz. (Krahulcová in Tarsiová, 2008)

„Pro české hlásky je uváděno jedenáct kinémů, z čehož vyplývá, že několik fonémů má jen jeden kiném, který je společný. Izolované samohlásky lze odezírat jednoduše a přesně, ze souhlásek je možné zrakem diferencovat pouze asi třetinu,“ zmiňuje Langer. (Langer, 2014)

Druhou složkou odezírání je složka psychická, která se zabývá mezerami, nedostatky a neúplnostmi ústních obrazů a pomáhá je doplňovat tak, aby vznikl srozumitelný smysluplný celek. (Krahulcová, 2002)

Potměšil (1986) definuje odezírání jako psychofyziologický jev, který je vnímán jako zvláštní způsob příjmu informací, přičemž autor se nebojí přiznat, že se jedná o velice obtížnou činnost myšlení, která v sobě zahrnuje mnoho procesů. (Potměšil in Krahulcová, 2002)

Krahulcová uvádí, že základem úspěšného odezírání je anticipace neboli předjímání myšlenkového obsahu. K uplatnění anticipace ve správné míře je důležité zúžit široké spektrum možností k výkladu obsahu odezíráných vět. Toho lze docílit pomocí: odborné věcné znalosti tématu, mimikou a gestikulací mluvícího, kontextem souvislostí věcnou nebo logickou, společenskou situací, informovaností neslyšícího o tématu rozhovoru, apod. (Krahulcová 2002)

Podle Langer má na úspěšnost odezírání vliv několik podmínek. Autor tyto podmínky dělí na vnitřní a vnější, kde vnější podmínky jsou do jisté míry ovlivnitelné prostředím a vnitřní jsou projevem osobnostních vlastností účastníků komunikace. Autor uvádí zásady pro zajištění optimálních vnějších podmínek: vhodná vzdálenost komunikačních partnerů (0,5 – 4 m), oční kontakt, dobrá viditelnost na ústa komunikačního partnera, osvětlení obličeje (tímto se nemyslí zdroj světla v bezprostřední blízkosti odezírané osoby), volba slov nebo výrazů (které bude odezírající osoba znát), oholení vousů u mužů, zvýraznění rtů u žen, snížené tempo řeči, nenarušovat kontext a neodbíhat od hlavní dějové linie, apod. (Langer 2014)

Mezi vnitřní podmínky můžeme zařadit věk odezírajícího, úroveň schopnosti odezírat, schopnost soustředit se na přijímání informací, úroveň jazykové kompetence, přesnost pojmového myšlení, rozsah slovní zásoby, aktuální psychický stav komunikačních partnerů, neporušené zrakové vnímání a pozitivní citový kontakt odezírajícího k hovořícímu. (srov. Tarcisiová 2008; Langer 2014)

Tarcisiová (2008) poukazuje na skutečnost, že o odezírání existuje mezi slyšící společností mnoho zkreslených informací. Podle autorky tím, že vnímáme Neslyšící jako kulturní menšinu s lépe vyvinutým zrakem, automaticky předpokládáme, že většina osob se sluchovým postižením umí odezírat.

Krahulcová (2002) potvrzuje, že ačkoliv je odezírání jedno z možných nedokonalých zastoupení sluchu, není však možné jej zcela nahradit.

I přes omezení, které odezírání má, jedná se o jeden z nejčastějších způsobů komunikace mezi slyšící veřejností a nedoslýchavými nebo neslyšícími osobami, vyžaduje však trpělivost ze strany slyšící populace. (Tarcisiová, 2008)

3 Kompenzační pomůcky

Cílem využívání kompenzačních pomůcek je dosažení nejvyšší možné soběstačnosti člověka se zdravotním postižením nebo znevýhodněním. Kompenzační pomůcky se snaží napomoci osobám se zdravotním postižením zapojit se do běžných denních činností a chtějí tak zvýšit kvalitu života osob se zdravotním postižením. (Janků, 2020)

Janků (2020) zmiňuje zahraniční pojem „assistive technology“, který můžeme přeložit jako asistenční (pomáhající) technika a odpovídá pojmu kompenzační pomůcky ve všeobecné rovině.

3.1 Sluchadla

Mezi kompenzační pomůcky pro sluchové postižené řadíme sluchadla. Tato pomůcka je určena pro osoby s lehkým až těžkým sluchovým postižením. Dělíme je na analogová a digitální. Oba dva typy sluchadel se liší stavbou a způsobem vedení zvuku. (Jeřábková, 2006)

Analogová sluchadla zachycený zvuk přemění na analogový signál ten je následně zesílen a přeměněn zpátky na zvuk. Zvuk poté ústí do reproduktoru. (Jeřábková, 2006)

Zatím, co digitální sluchadla zachycený analogový signál přemění mikroprocesorem na signál digitální, ten pak je následně zbavován nadbytečných a rušivých zvuků. Upravený signál je následně přenesen do reproduktoru. (Langer, 2013)

Hampl popisuje základní části analogového sluchadla: mikrofon, reproduktor, zesilovač, ušní tvarovku, přepínač M-MT-T (přepínač mezi příjmem z prostředí nebo z indukční smyčky), regulátor hlasitosti a závěsnou hadičku. Autor také dělí několik druhů sluchadel na nitroušní, krabičková neboli kapesní sluchadla, brýlová a závěsná, která jsou nejvíce rozšířená. (Hampl, 2013)

3.2 Kochleární implantát

„Kochleární implantát je zařízení, které pomáhá do určité míry obejít nefunkční vláskové buňky v hlemýždi. Pro kochleární implantát můžeme zvolit český ekvivalent kochleární neuroprotéza,“ vysvětluje Hrubý.

V dnešní době se pojem kochleární neuroprotéza vytratil a moderní autoři hovoří pouze o pojmu kochleární implantát. (srov. Langer 2014; Tarcsiová 2008; Hampl 2013 a Jeřábková 2006)

„Kochleární implantát je určen pro jedince úplně hluché nebo pro jedince s nevyužitelnými zbytky sluchu,“ specifikuje Langer osoby vhodné pro kochleární implantaci. (Langer, 2014)

Kochleární implantát se skládá ze dvou částí vnější a vnitřní. Vnější část se skládá z řečového procesoru, mikrofону a vysílací cívky. Vnitřní část se skládá z implantátu a svazku elektrod, které jsou vedeny do hlemýždě. Zvuk je zachycen mikrofónem a veden dále do vysílací cívky, která vede zvuk do samotného implantátu. Ten převede zvuk na magnetické impulzy. Tyto impulzy jsou dále vedeny svazkem elektrod do hlemýždě. (Jeřábková, 2006)

Hampl zmiňuje, že přínos kochleární implantace se hodnotí na základě Nottinghamské škály, která má osm stupňů reakcí na okolní podmínky. Tyto stupně jsou: nevnímá žádné zvuky, reaguje na zvuky okolí, reaguje na zvuky řeči, rozlišuje okolní zvuky, rozlišuje některé zvuky řeči, rozumí běžným frázím bez odezírání, rozumí konverzaci bez odezírání a využívá telefon. (Hampl, 2013)

3.3 Další druhy individuálních kompenzačních pomůcek

Mnozí autoři tyto komunikační pomůcky dělí na pomůcky pro signalizaci a pomůcky pro komunikaci na dálku. (sjedn. Jeřábková 2006; Langer 2013 a Hampl, 2013)

Pomůcky určené pro signalizaci jsou různé vibrační budíky (cestovní nebo stolní), dveřní zvonky, které využívají světlo, dále sem patří požární hlásiče nebo různé druhy signalizace zvonění telefonu. (Jeřábková, 2006)

Mezi pomůcky určené pro komunikaci na dálku patří různé notebooky, zesílené telefony a modernější dotykové telefony. Tato zařízení se pyšní velkou nabídkou aplikací a programů určených pro komunikaci na dálku (Skype, Messenger, WhatsApp,...). Tyto programy umožňují neslyšícím komunikovat bez časového omezení. Nevýhodou těchto programů je nutnost přístupu na internet. (Jeřábková, 2006)

4 Metodologie

Metodologicky vychází bakalářská práce z kvalitativního výzkumu. Při vyhodnocování závěru bude využita obsahová analýza, která napomáhá podchycení systematickému zkreslování masových médií. (Hendl 2016) Mnoho prací analyzuje právě dva až čtyři filmy. Příklady těchto prací jsou *Fenomén sluchového postižení v české filmové tvorbě* (Hrubešová, 2013), *Obraz osob s mentálním hendikepem v českém hraném filmu* (Chadimová, 2016) a jiné.

Pro volbu analýzy jsou náhodným výběrem zvoleny tři filmy, které se liší v aspektech jako je obsazení neslyšící herečky do neslyšící postavy, obsazení slyšící herečky do neslyšící postavy a animovaný film s neslyšící postavou. Vybranými filmy jsou *A Quiet place* (2016), *A Silent Voice* (2016) a *Hush* (2016).

Filmy byly vybrány napříč různými internetovými filmovými databázemi (*Česká filmová databáze*, *Internet Movie Database* a *Filmová databáze*) Kritéria pro výběr analyzovaných filmů jsem zvolila následovně:

Hlavním hrdinou/hrdinkou je osoba se sluchovým postižením, která je prelingválně neslyšící nebo později ohluchlá.

Film byl uveden v období mezi roky 2016-2018.

Každý film bude hodnocen z několika hledisek. Soustředila jsem se na stereotypy, které jsou často spojované s osobami se sluchovým postižením. Stereotypy byly vybrány z portálu *Deaf education world wide*. (by Pheobe Tay)

- 1. Předstředek: Většina neslyšících neumí mluvit.** Tento mýtus není pravdivý, vyvrací jej fakt, že mnoho neslyšících díky včasné logopedické a surdopedické intervenci zvládne komunikovat prostřednictvím orální řeči s majoritní společností. (Krahulcová, 2002)
- 2. Předstředek: Sluchadla a kochleární implantáty umožňují neslyšícím normálně slyšet.** I když sluchadla a kochleární implantát výrazně ovlivňují život osob se sluchovým postižením, není možné dosáhnout takové úrovně slyšení jako u osob bez sluchového postižení. (Langer, 2014)
- 3. Předstředek: Všichni neslyšící umí odezírat.** Tarcsiová (2008) poukazuje na fakt, že slyšící většina vidí neslyšící jako menšinu s lépe vyvinutým zrakem.

Odezírání je závislé jak na vnějších, tak vnitřních faktorech. Mezi vnitřní faktory řadíme věk odezírajícího, úroveň schopnosti odezírat, úroveň jazykové kompetence,

schopnost se soustředit a psychické naladění komunikačních partnerů. (Langer, 2013)

4. **Předsudek: Všichni neslyšící jsou hluchí a nevnímají hluk.** Sluchové postižení je spektrum, proto jedinci s různým stupněm sluchového postižení budou vnímat rozdílně hlasité zvuky. (Langer, 2013)
5. **Předsudek: Hluchota postihuje pouze staré osoby.** Hluchota postihuje i mladé osoby, záleží na době, kdy o sluch přišly. Jestli přišly o sluch postlingválně nebo prelingválně. (Tarciová, 2008)
6. **Předsudek: Všechny osoby se sluchovým postižením znakují.** Tento mýtus se odvíjí od stupně sluchového postižení a od doby, kdy osoba o svůj sluch přišla. Pokud je osoba prelingválně neslyšící, je více pravděpodobné, že bude komunikovat za pomoci znakové jazyka, kdežto osoba postlingválně ohluchlá se bude snažit využívat jiné způsoby komunikace. (Langer, 2014)
7. **Předsudek: Neslyšící nejsou tolik inteligentní jako slyšící osoby.** Sluchové postižení nenarušuje intelekt jedince, omezuje jej pouze ve sluchovém vnímání. (Martinková, 2010)
8. **Předsudek: Písemný projev neslyšících osob je stejný jako u osob slyšících a je tak jednoduché s nimi komunikovat prostřednictvím písma.** Martinková uvádí, že komunikace prostřednictvím písma je obtížná, jelikož závisí na hodně faktorech, jako je třeba soustředěnost jedince a jeho psychický stav. (Martinková, 2010)

4.1 Cíle práce

Na začátku této kapitoly chci uvést cíle mé bakalářské práce. Hlavním cílem je analyzovat tři filmy, které zobrazují osoby se sluchovým postižením. Chci se zaměřit na množství výskytu stereotypů v daných filmech. Domnívám se, že množství stereotypních prvků v kinematografii může výrazně ovlivnit pohled široké laické veřejnosti na osoby se sluchovým postižením.

Druhým hlavním cílem, na který bych se chtěla soustředit je dostupnost vybraných filmů pro neslyšící osoby. Některé filmy, jejichž hlavním hrdinou nebo vedlejší postavou je osoba s odlišným stupněm sluchového postižení, nejsou vždy dostupné pro komunitu Neslyšících. Tyto filmy buď postrádají titulky, nebo jiné kompenzační faktory, které mohou výrazně ovlivnit přístupnost těchto filmů Neslyšící komunitě.

4.2 Metodologický postup

Na základě výše stanovených kritérií byl proveden předvýzkum, který se skládal ze systematického vyhledávání ve filmových databázích (*Česká filmová databáze*, *Internet Movie Database a Filmová databáze*), přičemž *Internetová filmová databáze* poskytuje, krátký seznam filmů, ve kterých se nachází neslyšící postavy. Tento seznam je pojmenován „*Deaf movies/deaf films*“. Tento seznam má 61 filmů, z nichž jsem některé vybrala i do mnou vytvořeného *Seznamu filmů s neslyšící tematikou, které byly uvedené do kin od roku 2016 do roku 2018* (viz příloha č. 1) Tento seznam není konečný, filmů může existovat více.

Některé filmy nejsou vhodným materiálem pro analýzu. Film *Creed II* nesplňuje požadavek číslo jedna, jelikož postava nacházející se ve filmu není hlavní postava. Film *A Star is Born* taktéž nesplňuje část prvního kritéria, jelikož se nejedná o postavu prelingválně neslyšící nebo později ohluchlou. Dalším filmem, který nesplňuje první kritérium je film *Baby driver*, jelikož se nejedná o osobu prelingválně neslyšící ani o osobu později ohluchlou.

Všechny podmínky splňují právě tři filmy. *A Silent Voice*, *A Quiet Place* a *Hush*. Každý z těchto filmů je natočen s jiným národním znakovým jazykem a liší se v aspektech jako je obsazení neslyšící herečky do neslyšící postavy, obsazení slyšící herečky do neslyšící postavy a animovaný film s neslyšící postavou. Cílem bylo vybrat nikoliv jednotlivé filmy, ale právě filmy, které se v těchto aspektech liší, aby se dala provést různorodá analýza.

V každém z vybraných filmů se zaměřím na osobu se sluchovým postižením. Chci analyzovat, jakým způsobem je v jednotlivých filmech vyobrazena, zdali i tato kinematografická reprezentace podlehla všudypřítomné stereotypizaci a vyskytují se v nich předsudky ohledně osob se sluchovým postižením.

Dalším analytickým kritériem, na které se chci zaměřit, je dostupnost neslyšící komunity. V této části se chci zaměřit na kompenzační činitele, které mohou zpříjemnit divácký zážitek pro osoby se sluchovým postižením, v jednotlivých filmech. Za kompenzační činitele v rámci jednotlivých filmů považuji, zdali má film titulky, zda jsou záběry na znakování dobře viditelné nebo jsou špatně viditelné.

Výsledkem této analýzy bude potvrzení, vyvrácení, ale také absence výše zmíněných předsudků. Zároveň se tato práce bude soustředit na vhodnou reprezentaci osob se sluchovým postižením ve vybraných filmech, zdali film vhodně reprezentuje osoby se sluchovým postižením nebo, zdali je reprezentace nevhodná.

Ke zpracování obsahu filmů, které jsou podkladem praktické části bakalářské práce, byla zvolena metoda obsahové analýzy. Důležité pasáže filmů byly přepsány do segmentů ve formě segmentace syžetu. Tímto byl vytvořen pracovní materiál, dle kterého byly napsány obsahové analýzy filmů, které se opírají o možnou identifikaci vybraných předsudků v daných filmech.

5 Analýza filmů

5.1 A Silent Voice

A Silent Voice v originále *Koe no katachi* je japonský animovaný film. Tento film se dotýká psychicky náročných témat, jako je deprese, úzkosti a suicidální myšlenky. Film byl natočen podle stejnojmenné mangy (japonský komiks), která byla dokonce přeložena do Českého jazyka pod názvem *Němý hlas*. Překlad názvu tohoto díla do angličtiny je dost nepřesný, protože původní název se píše: 聲の形, což lze lépe přeložit jako *A Shape of voice* nebo do češtiny *Podoba hlasu*. (Jojko, 2020) Film *A Silent Voice* je nadabovaný jak v angličtině, tak v japonštině. V anglické verzi je Shouko namluvená neslyšící herečkou Lexi Cowden.

Hlavními hrdiny tohoto animovaného filmu jsou Shoya Ishida a Shouko Nishimiya, která je neslyšící. Celý příběh nás provází jejich školním životem, kdy se s těmito hrdiny poprvé setkáváme v nižších ročnících střední školy a následně se s nimi setkáváme na ročnících vyšší střední školy. Zpočátku v nižších ročnících Shoya Shouko šikanuje, a následně je kvůli tomuto chování potrestán. Kamarádi, které měl, jej opustí a chovají se k němu tak, jak se on choval k Shouko. Kvůli událostem se Shoya uzavírá do sebe a pokouší se o sebevraždu. Po neúspěšné sebevraždě se Shoya snaží napravovat chyby, které v minulosti Shouko způsobil a hledá si kamarády. Shouko zpočátku nechce Shoyovi odpustit, ale nakonec se do něj zamiluje. Následně je Shouko napadena spolužačkou z nižšího ročníku střední školy a sama Shouko se pokouší o sebevraždu. V suicidním pokusu je neúspěšná, bohužel se místo Shouko zraní Shoya. Nakonec se Shoya zotaví ze svého zranění, a poprvé se omluví Shouko za to, jak se k ní choval na nižší střední škole. V celém příběhu se prolíná téma obtíží komunikace mezi hlavními hrdiny, kdy se několikrát stane, že se hlavní hrdinové nepochopí.

K samotné reprezentaci postavy se sluchovým postižením Shouko. Shouko navštěvuje běžnou intaktní školu, kde vidíme, že se učí číst stejně jako ostatní děti. Na začátku filmu Shouko komunikuje s ostatními dětmi pomocí svého sešitu: „Na psanou komunikaci.“ Již v prvních chvílích můžeme vidět, jak se Shouko snaží číst jako její vrstevníci, bohužel její projev je omezen tím, že nemá stejné sluchové vnímání jako ostatní děti ve třídě. Shoučin hlas je vysoký, nesrozumitelný a jde v něm slyšet zřejmá nosovost. (viz segmentace č. 8a) V budoucích pasážích můžeme zaznamenat její hlas, když se setká s Shoyem. Vidíme, jak jejím typickým přízvukem na něj rychle spustí, že není potřeba chleba kupovat. (viz segmentace č.41a) Následně se Shouko Shoyovi vyzná. Kvůli nervozitě Shoya rozumí místo vyznání větu: „Miluji měsíc.“ V hlase Shouko byla v tomto okamžité slyšet silná nervozita způsobená

vyjádřením svých pocitů. Bohužel její mluvený projev postihlo různé kolísání hlasu na konci věty, nedodržení rytmu a byla slyšet nosovost typická pro neslyšící osoby. (viz segmentace č. 41d) Shoučin mluvený projev vyvrací předsudek, že většina neslyšících neumí mluvit. Na základě částí, které film zobrazuje, můžeme říci, že neslyšící umí mluvit, ale mohou se v jejich projevu objevit malé nedostatky. Předsudek je tímto vyvrácen.

Předsudek, že *sluchadla a kochleární implantáty umožňují neslyšícím normálně slyšet*, je vyvrácen. Funkce sluchadla je řešena ve škole, kdy při školní přestávce, můžeme vidět jak spolužačka Naoko, odhrne Shouko vlasy a ptá se, jestli to, že má sluchadla na uších, znamená, že je normálně slyší. Tahle otázka zůstala v příběhu nezodpovězená. (viz segmentace č. 14a) Můžeme se jen domnívat, že sluchadlo neumožňuje stejný zvuk, když vidíme, jak Shouko nerozumí tomu, co učitel říká, když se k ní otočí zády. (viz segmentace č. 5a) V pozdější části příběhu Shouko přijde o zbytky sluchu v jednom uchu, proto je později vyobrazována pouze s jedním sluchadlem. (viz segmentace č. 40) Předsudek je vyvrácen.

Ve filmu se nevyskytuje předsudek, že *všichni neslyšící umí odezírat*, proto usuzujeme, že film se snaží poukázat na fakt, že Shouko je osoba se sluchovým postižením, která odezírat neumí. Příkladem může být scéna, kdy Shouko dojde za spolužačkami a v sešitě má napsáno: „O čem se bavíte?“ (viz segmentace č. 9) V poslední části, kdy se Shouko nachází v nemocnici a píše si s Tomohirem, můžeme vidět, že píše odpověď bez toho, aby se na Tomohira dívala. (viz segmentace č. 58a) Tyto scény vyvrací předsudek, že neslyšící umí odezírat.

Film *A Silent Voice* nám pomáhá vyvracet předsudek, že *všichni neslyšící jsou hluší a nevnímají zvuk*. V sekvenci, která se týká nižší střední školy, vidíme Shoyu, který začne na Shouko zezadu křičet. Shouko se lekne a otočí se na něj. (viz segmentace č. 13 a 16b) Nebo jiným příkladem je, když Naoko mluví Shouko za zády a Shouko se na ni se sešitem otočí a chce zopakovat, co Naoko řekla. (viz segmentace 3b a 3c) Shouko vnímá zvuk i během hudební výchovy, kdy začne zpívat dříve než ostatní děti, bohužel když klavír přestane hrát, Shouko zpívá dál. Přes svůj zpěv neslyší, kdy hudba z hudebního nástroje přestala hrát. (viz segmentace 6a a 6b) Velkým ukazatelem toho, že Shouko vnímá hluk, je návštěva letního festivalu, kdy Shouko zavře oči a vnímá zvuk vybuchujícího ohňostroje. (viz segmentace č. 54b) Posledním ukazatelem toho, že Shouko vnímá zvuky je návštěva přátel u nemocnice, kdy na ni jedna její kamarádka začne křičet. (viz segmentace č. 59a)

Hluchota postihuje staré osoby je stereotyp, který je vyvrácen tím, že vidíme vývoj Shouko od dítěte mladšího školního věku až po slečnu, která oslavila osmnácté narozeniny. (viz segmentace č. 54a) Předstředek je vyvrácen.

Bohužel i ve filmu *A Silent Voice* se potvrzuje předstředek, že všechny osoby se sluchovým postižením znakují. Shouko jako jedna z hlavních hrdinů využívá ke komunikaci s majoritní společností jak Japonský znakový jazyk, tak mluvenou řeč. Ve filmu vidíme i scénu, kde se třída dohaduje, jestli je lepší se s Shouko bavit pomocí znakového jazyka nebo komunikačního sešitu. (viz segmentace č. 10a a 10b) Později v příběhu můžeme vidět, že Shouko nechce používat znakový jazyk při komunikaci se Shoyem. Sama je překvapená, že se Shoya, který ji na nižší střední škole trápil, začal učit znakový jazyk. (viz segmentace č. 25) Kvůli tomu, že je tento film animovaný, tak znakový jazyk má své limity, ale i přes ně můžeme mnoho znaků zřetelně rozeznat. (př. JÁ+ TY+KAMARÁD.) Předstředek je potvrzen.

Shouko je samostatná neslyšící dívka, která nedokáže unést následky šikany. Můžeme vidět, jak se při setkání s Shoyem klepe a bojí se ho. (viz segmentace č. 26b a 23d) Shouko reprezentuje osobu se sluchovým postižením, kterou za její postižení všichni viní a ona sama se v poslední části filmu pokouší o sebevraždu kvůli tomu, že si myslí, že je ostatním na obtíž. Celou dobu působí dojemem tragické hrdinky, která ačkoliv se zvládne postarat sama o sebe, dá hodně na názory ostatních a působí spíše submisivním dojemem. Často se během filmu omlouvá. (viz segmentace č. 17, 49a a 67a) Můžeme vidět i její stránku, kdy se chce líbit chlapci svého srdce, a tak se upraví. (viz segmentace č. 41) Nebo můžeme vidět, jak se nebojí spolužačce pomoci s učením znakového jazyka. (viz segmentace č. 11) Kvůli těmto částem je předstředek o tom, že *neslyšící nejsou tolik inteligentní jako slyšící osoby*, vyvrácen.

Film *A Silent Voice* nevyvrací poslední předstředek *Písemný projev neslyšících je stejný jako slyšících a je tak jednoduché s nimi komunikovat pomocí písma*. Už při prvním střetnutí s Shouko můžeme zaznamenat, že komunikuje se spolužáky pouze prostřednictvím písma. (viz segmentace č.2d) Už na nižší střední škole se Shouko domlouvá spíše písemnou formou než jinými přirozenějšími komunikačními prvky pro neslyšící. V budoucnu vidíme, jak si Shouko píše s ostatními kamarády přes telefon. (viz segmentace č. 36 a 37) Dorozumívání pomocí písma můžeme vidět i v předposlední scéně, kde se Shouko přiznává Tomohirovi (viz segmentace č. 58) Předstředek je potvrzen.

Co se kompenzačních faktorů týče, je složité některé části hodnotit. Nasvícení mluvících postav zde nemá žádný význam, jelikož se jedná o animovaný film. Co ale hodnotit lze, je

dostupnost titulků. Když přišel film v Japonsku do kin, bylo možné jej sledovat s japonskými titulky. Sama Rie Saito, neslyšící japonská politička, byla vděčná za to, že při premiéře dodali titulky pro neslyšící diváky.

Ve filmu *A Silent Voice* (2016) se vyskytuje osm z osmi předsudků, kdy šest předsudků je vyvráceno, a dva jsou potvrzené. Bohužel i přes dostatek vyvrácených předsudků je nutné film hodnotit neutrálně. Pozitivní část hodnocení tvoří množství vyvrácených předsudků a negativní část tvoří, že hrdinka působí tragickým dojmem, kdy se na konci kvůli chování ostatních ona sama pokouší o sebevraždu. Tento film poukazuje na možné následky šikany, které se mohou stát lidem s postižením, ale i bez něj.

5.2 A Quiet Place

A Quiet Place (*Tiché místo*, 2018) je film, který byl uveden v roce 2018. Jedná se o hororový postapokalyptický příběh, který se odehrává po roce 2020. Hlavními hrdiny filmu je rodina Abottových, která se snaží schovávat před příšerami, které jsou citlivé na zvuk. Po celou dobu filmu můžeme vidět členy rodiny, otce Leeho, kterého si zahrál režisér filmu John Krasinski, matku Evelyn (Emily Blunt), dceru Regan, do jejíž role byla obsazena neslyšící herečka Millicent Simmonds, syna Marcuse (Noah Jupe) a nejmladšího syna Beaua (Cade Woodward), jak se dorozumívají Americkým znakovým jazykem.

Film začíná úmrtím nejmladšího syna Beaua. Vidíme, jak se rodina smíruje s touto bolestivou ztrátou. Otec Lee se snaží přijít na způsob, jak tyto zrůdy, které usmrtily jeho syna, zabít. Matka Evelyn je těhotná, takže čeká nový přírůstek do rodiny. Je nutné, aby se celá rodina připravila na to, že zažijí nejnebezpečnější noc ve svém životě. Děti se snaží žít normální život v tomto světě, kde je každá hláska může prozradit. Závěrem filmu přijde otec Lee o život, který mu vezme jedna z nevidomých příšer. Matka Evelyn porodí nového potomka a Regan zjistí, že jí její otec nikdy nedával za vinu smrt nejmladšího syna. Navíc Abottovi přijdou na způsob, jak ochromit nevidomá monstra pomocí zvuku.

Co se týče reprezentace osoby se sluchovým postižením, naráží tento film na první předsudek: *Většina neslyšících neumí mluvit*. Regan za celou dobu filmu pouze znakuje. Je možné, že tento prvek byl přidán na základě toho, že sama herečka, která ztvárnila Regan, nemluví a dorozumívá se pouze znakovým jazykem. Na druhou stranu se hlavní postavy nachází ve světě, kde je každý zvuk může stát život. V celém filmu se od hlavních postav dočkáme jen pár vět. Jako příklad lze uvést, kdy se otec Lee se synem baví u vodopádů. (viz

segmentace č. 23, 25, 27, 29 a 31) Nebo když otec Lee má v bezpečném úkrytu rozhovor se svou ženou Evelyn. (viz segmentace č. 42) Důležitý poznatek o těchto scénách je, že jsou bez titulků. Problém s titulky v tomto filmu je takový, že se objeví, když hlavní postavy znakují, ale jakmile začnou mluvit, tak se na plátně neobjeví.

A quiet place má problém také s druhým předsudkem: *Sluchadla a kochleární implantáty umožňují neslyšícím normálně slyšet*. Tento film vůbec nerespektuje rozdíl mezi kochleárním implantátem a sluchadlem. Hlavní hrdinka Regan je vyobrazena jako dívka s kochleárním implantátem. (viz segmentace č. 2) Kochleární implantát ve filmu dívku upozorňuje na to, že se k ní blíží nevidomá příšera. V pozdější části filmu dokáže díky upravenému implantátu zesílit frekvenci zvuku a příšeru tak ochromit. (viz segmentace č. 41, 51 a 58c) Jak již bylo zmíněno v teoretické části, kochleární implantát není sluchadlo. Sluchadlo zesiluje zdroj zvuku z vnějšího prostředí, kdežto kochleární implantát nahrazuje vláskové buňky uvnitř hlemýžďe, tím se snaží nahradit porušenou funkci vnitřního ucha. Tohle je majoritní rozdíl. Ve filmu není nijak vyobrazena funkce tohoto zařízení, ba naopak je pozměněna, tak aby „vhodně zapadla“ do příběhu. Příkladem může být scéna, kdy Regan neslyší svého mladšího bratra si hrát s raketou. (viz segmentace č. 8c) Tento předsudek je potvrzen.

Jedna z negativních věcí, které se v *A Quiet Place* nezobrazuje, je předsudek: *Všichni neslyšící umí odezírat*. Ve filmu se neobjevuje ani zmínka o tom, že Regan odezírá ostatním ze rtů. Veškerá komunikace Regan a ostatních členů rodiny je založená na znakovém jazyce. Ať už Regan vyjadřuje nesouhlas se svým otcem Leem o využití nového prototypu kochleárního implantátu (viz segmentace č. 16 a 17) nebo když rodina usedá k večeři a modlí se. (viz segmentace č. 13)

Předsudek, že *neslyšící jsou úplně hlší a nemohou vnímat hluk*, se bohužel v tomto filmu vyskytuje. Příkladem může být Regan, když si nevšimla svého mladšího bratra hrát s hračkou rakety. (viz segmentace filmu č. 8c) Na druhou stranu Regan je schopná vnímat bolest, která je způsobena pískáním kochleárního implantátu o vysoké frekvenci. Ve filmu je vidět, jak se hlavní hrdinka svíjí v bolestech a zacpává si ústa rukou (viz segmentace č. 20) nebo jak jí vadí zvuk, který vydávají příšery blížící se k ní. (viz segmentace č. 41 a 51)

Regan je mladá dívka, která se narodila jako neslyšící, tento fakt je podporován tím, že musela podstoupit kochleární implantaci maximálně do čtvrtého roku narození. Tohle vyvrací předsudek, že *hluchota postihuje pouze staré osoby*. Sama herečka Millicent Simmonds je

prelingválně neslyšící, což znamená, že její porucha vznikla před ukončením vývoje řeči v prvních letech života.

V *A Quiet Place* je téměř nemožné se vyhnout šestému předsudku: *Všechny osoby se sluchovým postižením znakují*. Celý koncept filmu je založen na tom, že všichni členové rodiny nesmí vydat ze sebe žádný zvuk a dorozumívá se tedy pouze znakovým jazykem. Regan jako hlavní postava využívá nejen tedy Americký znakový jazyk, ale zvládá pochopit i gesta, která jsou spíše ikonická. Což je druh gest, která pochopí neslyšící, stejně jako slyšící jedinec. Jedno z těchto gest se objeví ve scéně, kdy Evelyn chce, ať jí dcera jde pomoci s přípravou jídla. Pokrčenou rukou, dlaní natočenou k Regan, mírnými pohyby prstů směrem ke svému tělu, ji Evelyn vybízí, ať vstane ze země a jde za ní. (viz segmentace č. 9b) Další rozhovor, který můžeme ve filmu vidět, je mezi Leem a Regan, kde otec zakáže dceři navštěvovat jeho dílnu ve sklepě, dojde tak mezi nimi k hádce. (viz segmentace č. 16 a 17) Jiná scéna zobrazuje rozhovor Regan a Marcuse na obilném silu. Baví se o tom, jestli zůstat a čekat, dokud je otec nezachrání, nebo jít zpátky do domu. (viz segmentace č. 48) Mezi další důležitý moment můžeme vyzdvihnout ten, kdy Lee znakuje své dceři, že ji miluje, a že ji vždycky miloval. Tímto gestem chtěla postava nekompromisního rodiče dokázat, že ke své dceři nikdy necítila lhostejnost, a že ji má rád i přes její postižení. Při celé scéně je jasně vidět znakování otce (JÁ+LÁSKA+TY. JÁ+VŽDYCKY+LÁSKA+TY. – viz segmentace č. 54) Většina těchto scén je znakovaná Americkým znakovým jazykem a doprovází je titulky. Bohužel tyto scény mohou nést stereotypní sdělení o neslyšících osobách, že využívají ke komunikaci pouze znakový jazyk.

Regan působí jako mladá inteligentní dívka, příkladem může být scéna, kde přestříhává drátek raketové hračky, aby nevydávala zvuk (segmentace č. 30) nebo zkoušela funkci nově získaného prototypu kochleárního implantátu lusknutím prstů u ucha. (viz segmentace č. 20) Je soutěživá. Když hráli s Marcusem monopoly, byla spokojená, že bratrova figurka stoupla na její políčko. Hned se natahovala pro jeho finance. (viz segmentace č. 13b) Celkově působí dojmem mladé dospívající dívky, která se nemůže vypořádat se smrtí svého bratra a nelíbí se jí, že jí její otec nedůvěřuje. (viz segmentace č. 16 a 20) Celou dobu si myslí, že otec má raději svého slyšícího syna. (viz segmentace č. 48c) Na konci využívá svých zkušeností s prototypem kochleárního implantátu a vysokou frekvencí ochromuje příšery, které se orientují pouze sluchem. Podaří se jí zesílit vysoký tón tím, že kochleární implantát přiloží k mikrofonu v otcově dílně. (viz segmentace č. 58c a 58d) Přes zmíněné příklady se snažím dokázat, že Regan

jako reprezentace osoby se sluchovým postižením netrpí žádným defektem intelektu, ba naopak intelekt má stejný jako dívka jejího věku bez sluchového postižení.

Ve filmu *A Quiet Place* není možné posoudit poslední předsudek, že *neslyšící osoby mají stejný písemný projev jako osoby slyšící*, a tak je jednodušší s nimi komunikovat pomocí písma.

Titulky všeobecně usnadňují divácký zážitek lidem, kteří neovládají plně jazyk, který se na filmovém plátně vyskytuje. Pro neslyšící jsou titulky kompenzační pomůckou, která jim napomáhá lépe pochopit děj filmu. Obrovský problém s *A quiet place* je ten, že scény, kde postavy mluví vokální řečí, neobsahují žádné titulky. Příkladem může být rozhovor Leeho a Marcuse u vodopádů. (viz segmentace 25, 27, 29 a 31) nebo rozhovor Leeho a jeho ženy Evelyn o tom, že musí chránit své potomky. (viz segmentace 43a, 43b a 43c) Tyto scény občas znemožňují přímý pohled na ústa hovořících postav a kvůli absenci titulků je pro neslyšícího diváka složitější tomuto rozhovoru porozumět. Naopak se ve filmu vyskytuje plno scén, kde vidíme komunikaci v Americkém znakovém jazyce, k těmto segmentacím byly titulky vloženy. Otázkou zůstává, proč se autoři nepokusili vložit titulky do celého filmu. Přece jen využití neslyšící herečky jako jedné z hlavních rolí láká do kin velké množství neslyšících osob. To, že autoři vynechali titulky u scén, kde se nenacházel znakový jazyk, mohou někteří neslyšící brát jako projev ableismu. O tomto problému se vyjádřila neslyšící spisovatelka Teresa Frohock, kdy sama vyzvedla, že je lepší čekat, až film vyjde na DVD, kde budou titulky dostupné po celou dobu filmu.

Ve filmu *A Quiet Place* (2016) se vyskytuje sedm z osmi předsudků, potvrzeny jsou tři, vyvráceny jsou tři a absentovány jsou dva. I přes přítomnost některých předsudků je film hodnocen spíše kladně. Postava Rogan ve filmu *A Quiet Place* je vyobrazena jako neslyšící, inteligentní dívka, která potřebuje přesvědčit svého otce o tom, že dokáže přežít ve světě plném nebezpečí a nástrah.

5.3 Hush

Film *Hush* byl do kin uveden v roce 2016. Jedná se o thrillerový snímek, který zobrazuje Maddie Young, neslyšící spisovatelku, která žije svůj samotářský život v domě uprostřed lesa. Jednoho večera se její život obrátí vzhůru nohama, jelikož ji navštíví útočník, jehož jediným cílem je Maddie zabít. Film byl natočen Mikem Flanaganem.

Film se v době svého vydání setkal s velkou kontroverzí, jelikož hlavní neslyšící postava byla ztvárněna slyšící herečkou Kate Siegel. Herečka byla zkritizována za špatnou reprezentaci neslyšících osob. Její Americký znakový jazyk byl spíše znakovanou americkou angličtinou. (The Limping Chicken, 2016) Podle neslyšící blogerky Rebeccy Anne Withey, bylo její hraní neslyšícího člověka umělé a nedalo se uvěřit, že je neslyšící.

Při analýze tohoto filmu jsem našla celkem pět stereotypních prvků. Prvním předsudkem, který se ve filmu vyskytuje, je: *většina neslyšících neumí mluvit*. Tento předsudek byl posílen ze strany příběhu, jelikož scénáristé (Kate Siegel, Mike Flanagan) potřebovali důvod, proč se neslyšící spisovatelka nestýká s Neslyšící komunitou. (Kate Siegel pro IndieWire) Tento film jako vysvětlení využívá diagnózu hlavní hrdinky Maddie. Dozvídáme se, že Maddie ve třinácti letech onemocněla závažnou bakteriální meningitidou. Operace, kterou musela Maddie podstoupit, ji nejenže nevrátila sluch, ale také jí způsobila úplnou hlasovou paralýzu. Informaci, jakým způsobem Maddie přišla o svůj sluch, se dozvídáme celkem třikrát. (viz segmentace č. 9, 13 a 22a) Většinou na důvod Maddiiny hluchoty poukáže záběr na přebal knihy, nebo na ni upozorní sousedka Sarah, když se ptá, jak zní její vnitřní hlas. Vnitřní hlas je v závěru filmu vyobrazen jako sekvence různých možností, které může hrdinka udělat, aby přežila. Tyto sekvence jsou doprovázené namluveným komentářem herečky Kate Siegel. (viz segmentace č. 50)

Ve filmu *Hush* se nevyskytují žádná sluchadla ani kochleární implantáty, proto není možné hodnotit předsudek: *Sluchadla a kochleární implantáty umožňují neslyšícím normálně slyšet*. Na druhou stranu můžeme ve filmu vidět jiná kompenzační zařízení v podobě požárního hlásiče, telefonu nebo notebooku určeného ke komunikaci na dálku.

Bohužel se ve filmu vyskytuje předsudek číslo tři. *Všichni neslyšící umí odezírat*. Tento předsudek je vyobrazen hned v úvodu, kdy hlavní hrdinku Maddie navštíví sousedka Sarah, která přesvědčuje Maddie, že ona ví, že Maddie umí číst ze rtů, ale že se chce zlepšovat ve znakovém jazyce. (viz segmentace č. 9c) Celkově je tento předsudek ještě více utvrzen scénou, kde Maddie přepadne před jejím domem sadistický vrah, který automaticky předpokládá, že neslyšící Maddie umí odezírat. (viz segmentace č. 37c) Dalším momentem, kdy vidíme Maddiinu schopnost odezírat, je scéna, kdy se svíjí na zemi v bolestech, protože jí vrah poranil ruku. Během toho, co se Maddie svíjí na zemi, muž pronese větu: „Jdu dovnitř.“ Potom, co muž tuto větu pronese, Maddie vstane a na sklo odpoví vzkazem, ať to dotyčný udělá. (viz

segmentace 52a a 52b) Dalším špatným příkladem je urážení Maddie nevybíravými slovy během toho, co se nachází v úplné tmě. (viz segmentace 54a)

Další mýtus, který se v tomto filmu objevuje, je: *Všichni neslyšící jsou hlouzí a nevnímají hluk*. Tento mýtus se ve filmu opakuje v mnohých scénách. Například když se Sarah potřebuje dostat do Maddiina domu a začne bubnovat na prosklené dveře do kuchyně. Maddie stojí metr od zdroje hluku a stejně si ničeho nevšimne. (viz segmentace č. 25, 26 a 28) Na druhou stranu Maddie využívá vnímání vibrací k tomu, aby určila vrahovu polohu na verandě. (viz segmentace 43a a 43b) Jedním a největším ukazatelem, kdy se nás scénáristé snaží přesvědčit, že Maddie nevnímá hluk, je vyjmutí zvuku u požárního hlásiče, který se zapne, když Maddie spálí večeři. (viz segmentace č. 15a) Stejný požární hlásič je použit při závěrečné scéně, kdy Maddie použije alarm k oslabení nepřítele. (viz segmentace č. 54 c) Tohle jsou důvody, které potvrzují, že Maddie jako reprezentující charakter nevnímá vůbec žádný hluk a občas ani vibrace.

Maddie je věkově kolem třiceti let. Navíc nás příběh informoval o tom, že přišla o svůj sluch ve třinácti letech. (viz segmentace č. 9, 13 a 22) Touto informací se film snaží poukázat na fakt, že hluchota se netýká pouze starých osob, ale i mladších generací.

Bohužel se ve filmu *Hush* objevuje předsudek, že *všechny osoby se sluchovým postižením znakují*. Nejvíce si znakování lze všimnout v úvodním rozhovoru se Sarah, kdy mladé ženy rozpravují o knize, kterou Maddie napsala. (viz segmentace č. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17 a 18a) Problém s Maddiiným znakovým jazykem je, jak již už bylo zmíněno výše, že se v některých příkladech nejedná o Americký znakový jazyk, ale znakovanou americkou angličtinu. Problém se znakovanou angličtinou je takový, že se nejedná o přirozený jazyk neslyšících, ale o uměle vytvořený pidgin. Překvapivým prvkem, který se ve filmu objevil, bylo využití americké jednoruční prstové abecedy v části, kde Sarah nerozumí znaku pro jméno Maddiiny kočky. (viz segmentace č. 18c) Bohužel všechny tyto prvky můžou v intaktní laické veřejnosti vzbudit dojem, že všichni neslyšící znakují.

Sluchové postižení nenarušilo Maddiin intelekt. Příkladem vyvrácení tohoto stereotypu ve filmu je odlákání pozornosti vraha pomocí klíčků od auta. Maddie využívá lsti a využívá klíče od svého auta, které jí stojí před domem, aby upoutala vrahovu pozornost. (viz segmentace č. 41) Nebo když Maddie poprvé s mužem začne komunikovat, tak využívá nápisu na skleněných dveřích a poté jej osvítí baterkou, aby byl nápis více čitelný. (viz segmentace č. 37a) Jiným důkazem o tom, že Maddie nemá narušený intelekt, může být vnímání vibrací.

Maddie opouští dům a schovává se pod verandou, s rukou přiloženou na verandě vnímá nepřítelův pohyb a identifikuje, kde se muž nachází. (viz segmentace č. 43b) Dalším využitím lsti hlavní hrdinky je využití světelné signalizace ve tmě k dočasnému ozáření a ohlušení nepřítele. (viz segmentace 54c) Maddie nemá problém vysvětlit Sarah některé pojmy do znakového jazyka. Jedním z těchto pojmů je jméno její kočky. Maddie rozloží jméno na písmena a začne využívat Americkou prstovou abecedu k tomu, aby mohla její sousedka lépe pochopit jméno její kočky. (viz segmentace č. 18c) Následně jméno kočky převede do znakového jazyka. (viz segmentace 18d) Tato gesta nám lépe ukazují, že Maddie je schopná vysvětlit abstraktní pojmy ve znakovém jazyce. Maddie dokáže myslet do budoucna, to dokazuje část, kdy se vrah snaží dobít do jejího domu a ona začne psát základní informace o jeho vzhledu do počítače. Tyto informace slouží jako důkaz pro pozdější příjezd policie. (viz segmentace č. 53) Na základě těchto příkladů můžeme potvrdit, že předsudek, že *neslyšící jsou méně inteligentní než slyšící osoby*, se v tomto filmu nevyskytuje.

Ve filmu *Hush* můžeme najít i poslední předsudek: *Písenný projev neslyšících je stejný jako u osob slyšících*. A je tak jednoduché s nimi komunikovat prostřednictvím písma. Již v první interakci se sousedkou Sarah se dozvídáme, že Maddie je autorka série knih. Vysvětlením, proč je Maddie tak úspěšnou autorkou, může být fakt, že Maddie o svůj sluch přišla ve třinácti letech, tedy v postlingválním období. Sluchová ztráta přišla až po ukončení vývoje jazyka a řeči. (Langer, 2014) Písenný projev Maddie lze vidět v částech, kde odpovídá na telefonu Sarah (viz segmentace č. 3b) nebo na komunikaci mezi ní a vrahem, když mu píše na sklo. (viz segmentace č. 37a a 52b) Tyto příklady dokazují, že *Hush* (2016) zobrazuje postavu se sluchovým postižením, která zvládá bezchybně psanou formu jazyka, což může ve slyšícím divákovi vyvolat dojem, že mnoho dalších neslyšících ovládá písenný projev stejně jako slyšící jedinec.

Kompenzační faktory, které jsme mohli vidět ve filmu *A Quiet Place*, ve filmu *Hush* vůbec nenajdeme. Film *Hush* nemá titulky ani v částech, kde se znakuje. Takže divák, který nerozumí znakovému jazyku, je odkázán na překlad ze strany slyšící postavy Sarah. Sarah překládá všechno, co Maddie řekne, a sama se snaží znakovat, když chce Maddie něco říct. Problém se znakováním se může objevit i u neslyšícího diváka, protože některé znaky, které autorka Maddie znakuje, nejsou dostatečně viditelné a občas nejde správně rozeznat, o který znak se jedná. Když Sarah s Maddie komunikuje, je během rozhovoru v záběru spíše Maddie, což je nepraktické, protože vůbec nevidíme, co Sarah říká. (viz segmentace 11a) Tato scéna není opět doplněna titulky, takže pro neslyšícího diváka může být dost nepřehledná.

Ve filmu Hush se potvrdilo pět z osmi mýtů. S tím, že jeden mýtus se ve filmu vůbec nevyskytuje a není jej tak možné hodnotit. Zbylé dva mýty byly filmem vyvráceny. Film Hush osobu se sluchovým postižením zobrazuje jako nadprůměrně inteligentní osobu, která umí plně odezírat, neumí mluvit a má bezchybný písemný projev. Bohužel reprezentace neslyšící osoby ve filmu Hush silně podporuje předsudky majoritní společnosti vůči osobám se sluchovým postižením.

6 Diskuze

Cílem práce bylo analyzovat tři filmy, které zobrazují osoby se sluchovým postižením. Každý film byl posuzován na základě předsudků, které se vyskytují v majoritní společnosti na lidi se sluchovým postižením. Druhým cílem bylo zhodnotit přítomnost kompenzačních faktorů ve filmech.

Z analýzy, která posuzovala filmy na základě předsudků, vyplynulo, že *A Quiet Place* a *A Silent Voice* kladně reprezentují osoby se sluchovým postižením s tím, že *A Silent voice* má více vyvrácených předsudků než *A Quiet Place*.

A Quiet Place má výhodu, že při obsazení neslyšící postavy, obsadili neslyšící herečku Millicent Simmonds. I když hodnocení u *A Quiet Place* dopadlo pozitivně, našla se zde kritika ze strany Neslyšící komunity. Jedna z věcí, která je spojovaná s postavou Regan, je kochleární implantát. Kochleární implantace u dětí je v neslyšící komunitě silně odsuzována. Důvodem je jakýsi obraz „opravy“ neslyšící osoby. Neslyšící se nepovažují za „rozbité,“ a proto vyobrazení dívky s kochleární implantací může vyvolat dojem, že kochleární implantace „zachraňuje“ rodinný problém tím, že vyřeší problém s hluchotou. Toto může vyobrazovat formu ableismu, kde si slyšící majoritní společnost myslí, že je lepší než neslyšící minorita. (The independent, 2021) V naší analýze jsme odhalili, že funkce kochleárního implantátu ve filmu *A Quiet Place* je nesmyslná a jeho funkce je silně ovlivněna příběhem.

Co se kompenzačních faktorů ze strany *A Quiet Place* (2018) týče, má tento film velký problém ze strany částí, kde se hlavní postavy dorozumívají orální řečí. Během částí, kde se postavy dorozumívají Americkým znakovým jazykem, jsou titulky dostupné. To však neplatí u částí, kde se postavy dorozumívají vokální řečí. Pro neslyšící osoby jsou titulky důležitým kompenzačním faktorem pro sledování jakéhokoliv filmu. Proto byl *A Quiet Place* zkritizován ze strany některých neslyšících. (Frohock, 2018)

Negativní reprezentaci osoby se sluchovým postižením nalezneme v hororovém filmu *Hush* (2016). Při analýze vyplynulo, že film potvrzuje čtyři z osmi předsudků ohledně osob se sluchovým postižením, jeden předsudek absentuje, dva vyvrací a jeden nelze určit, jestli je potvrzen nebo vyvrácen. Největší kritiku ze strany neslyšící minority dostala herečka a scénáristka Kate Siegel, která ztvárnila neslyšící Maddie. Neslyšící komunita ji kritizuje za její umělé hraní. Sama herečka přiznala, že po premiéře filmu, se na jejich film snesla vlna kritiky ze strany Neslyšící komunity. (IndieWire, 2016)

Herečka byla kritizována za to, že se její Americký znakový jazyk změnil na znakovanou angličtinu a za nesmyslnost některých scén ve filmu, jako je třeba scéna, kde si Maddie nevšimne, že je metr od ní vrah bouchá do skleněných dveří. (Rebecca Anne Withey, 2016)

Ve filmu *Hush* nenalezneme žádný kompenzační faktor. Některé znaky jsou v záběru špatně viditelné a film nemá žádné titulky. Z těchto nedostatků lze usoudit, že film je natočen převážně pro majoritní publikum.

Druhou kladnou reprezentací osoby se sluchovým postižením ve filmu je Shouko v animovaném filmu *A Silent Voice*, jelikož postava vyvracela šest předsudků z osmi. Film zobrazil realistickou podobu neslyšící dívky v intaktní škole. Na filmu můžeme vidět jaká negativa, ale i pozitiva může společné vzdělávání žáků se sluchovým postižením s žáky intaktními přinést. Hlavními tématy tohoto filmu jsou šikana, sebevražda a komunikace. Někteří neslyšící se vyjadřují k šikaně na nižší střední škole, například herečka Rie Saito, zmínila, že: „Někteří studenti na základní škole shledávali její hlas zvláštní a nazývali ji mimozemšťanem. Naštěstí neměla, tak zlé zkušenosti s šikanou na základní škole jako Shouko,“ dodává Saito.

Tento animovaný film při svém vydání překvapil i kompenzačními faktory. Jelikož na premiéře v japonských kinech si mohli i neslyšící diváci užít příběh díky titulcům.

Pro přehled uvádím tabulku četnosti předsudků ve zmíněných filmech:

Tabulka č. 1 Četnost předsudků o osobách se sluchovým postižením ve filmech *A Silent Voice* (2016), *A Quiet Place* (2018) a *Hush* (2016)

Předsudek	A Silent Voice	A Quiet Place	Hush	+	-	*
1	-	+	+	2	1	0
2	-	+	*	1	1	1
3	-	*	+	1	1	1
4	-	-	+/-	1	3	0
5	-	-	-	0	3	0
6	+	+	+	3	0	0
7	-	-	-	0	3	0
8	+	*	+	2	0	1
Celkem						
+	2	3	5	10		
-	6	3	3		12	
*	0	2	1			3

- vyvrácen, + potvrzen, * absence

7 Závěr

Bakalářská práce se soustředila na analýzu tří vybraných filmů, které vyobrazovaly osobu se sluchovým postižením. Filmy byly vyhodnocovány na základě předsudků o neslyšících osobách, které se vyskytují v majoritní společnosti. Druhý cíl se snažil poukázat na přítomnost kompenzačních faktorů, které mají zajistit příjemný divácký zážitek pro osoby se sluchovým postižením.

Práce analyzovala filmy *A Quiet Place* (2018), *A Silent Voice* (2016) a *Hush* (2016). Z hlediska předsudků nejlépe dopadl film *A Silent Voice* a *A Quiet Place*, kde *A Silent Voice* byl doplněn o titulky během premiéry v kinech a *A Quiet Place* byl doplněn o kompenzační faktory pouze z poloviny. Ve filmu *Hush* se nevyskytují žádné kompenzační faktory.

Film *Hush* ukazuje nevhodnou reprezentaci osoby se sluchovým postižením. Bylo u něj potvrzeno pět předsudků z osmi. Navíc film byl silně zkritizován za neobsazení neslyšící herečky. Podle mnohých kritiků slyšící herečka nedokáže hrát postavu neslyšící. (IndieWire, 2016) Na rozdíl od filmu *Hush* se ve filmu *A Quiet Place* vyskytuje neslyšící herečka, a to je jeden z hlavních důvodů, proč je tento film lépe hodnocen neslyšící minoritou. (srov. Bloom, 2018 a Nichols, 2018) Bohužel *A Quiet Place* vyvrací pouze tři mýty. Film vyobrazuje inteligentní neslyšící dívku, která vyrůstá v postapokalyptickém světě a snaží se přežít.

Nejlépe dopadl animovaný film *A Silent Voice*, který vyvrátil šest předsudků z osmi a potvrdil pouze dva. Film realisticky ukazuje svět neslyšící dívky, která se pohybuje mezi slyšícími vrstevníky a poukazuje na obtíže, kterým člověk se sluchovým postižením může čelit.

V dnešní době se vyskytuje málo filmů, které by vhodně reprezentovaly nejen sluchové postižení, ale i jiná zdravotní postižení. Bohužel ve většině případů jsou mnohdy tyto filmy vystaveny všudypřítomné stereotypizaci. Tato stereotypizace má pak vliv na širokou veřejnost a ta je poté utvrzená v předpokladu, že neslyšící osoby vždy používají znakový jazyk a nedokáží se vyjádřit jinak, než gesty.

Do budoucna můžeme doufat, že filmy budou více obsazovány herci se sluchovým postižením a vyhnou se mýtům a předsudkům, které jsou zakořeněné ve veřejném mínění majoritní společnosti.

Zdroje

BENDOVÁ, Petra, JEŘÁBKOVÁ, Kateřina a Veronika RŮŽIČKOVÁ, 2006. *Kompenzační pomůcky pro osoby se specifickými potřebami*. Olomouc: VUP. ISBN 80-244-1436-8.

BLOOM HEARING SPECIALISTS. *Hearing Loss in Krasinski's A Quiet Place*. [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z <https://bloomhearing.com/hearing-loss/hearing-loss-heroics-in-krasinkis-a-quiet-place/>

CSFD. *Česko- Slovenská filmová databáze*. [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z <https://www.csfd.cz/>

DEAF EDUCATION WORLDWIDE. *Stereotypes and misconceptions about deaf people*. [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z <http://deafeducationworldwide.weebly.com/stereotypes-and-misconceptions-about-deaf-people.html>

DVD. *Deaf perspective on A Quiet Place*. [online]. [cit. 12. dubna 2022]. Dostupné z <http://blog.dvd.netflix.com/new-dvd-releases/the-deaf-perspective-on-a-quiet-place>

FDB. *Filmová Databáze*. [online]. [cit. 3. února 2022]. Dostupné z <https://www.fdb.cz/>

HAMPL, Igor, 2013. *Surdopedie*. Ostrava: Ostravská univerzita. ISBN 978-80-7464-327-9.

HENDL, Jan, 2016. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Vyd. 4. Praha: Portál. ISBN 80-7367-040-2.

HRUBEŠOVÁ, Ivana. *Obraz osob s mentálním hendikepem v českém hraném filmu*. Olomouc, 2013. Bakalářská práce. Univerzita Palackého v Olomouci, Filozofická fakulta, Katedra divadelních, filmových a mediálních studií. Vedoucí práce Mgr. Jakub Korda Ph.D.

HRUBÝ, Jaroslav, 1998. *Průvodce neslyšících a nedoslýchavých po jejich vlastním osudu – 2. díl*. Praha: FRPSP. 328 s. ISBN 80-7216-075-3.

CHADIMOVÁ, Ivana. *Fenomén sluchového postižení v české filmové tvorbě*. Olomouc, 2016. Univerzita Palackého v Olomouci, Pedagogická fakulta, Ústav speciálně pedagogických studií. Vedoucí práce doc Mgr. Jiří Langer Ph.D.

IMDb. *Deaf movies/ Deaf Films*. [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z <https://www.imdb.com/list/ls073954799/>.

INDIEWIRE. *How Deafness in Horror Evolved Beyond Damsels in Distress*. [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z <https://www.indiewire.com/2020/10/mike-flanagan-hush-deafness-in-horror-1234593748/>

JANKŮ, Kateřina, 2020. *Kompenzační pomůcky ve speciálněpedagogické praxi*. Vyd. 1. V Opavě: Slezská univerzita.

JOJKO, Tadeáš. *Narativní postupy v tvorbě režisérky Jamady Naoko*. Praha, 2020. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Ústav Dálného východu. Vedoucí práce Mgr. Martin Tírala Ph.D.

KASALOVÁ, Renata. *Komunikace*. 2. vydání. Pardubice: Benepal, 2012. ISBN CZ.1.07/3.2.13/01.0037.

KRAHULCOVÁ, Beáta, 2002. *Komunikace sluchově postižených*. Vyd. 2. V Praze: Karolinum. ISBN 80-246-0329-2.

KOSINOVÁ, Barbora, 2008. *Neslyšící Jako Jazyková a Kulturní Menšina – Kultura Neslyšících*. 2., opr. vyd. Praha: Česká komora tlumočnicků znakového jazyka.

LANGER, Jiří, 2014. *Student se sluchovým postižením na vysoké škole*. Univerzita Palackého v Olomouci. ISBN 9788024442143.

LANGER, Jiří, 2013. *Komunikace osob se sluchovým postižením*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2013. ISBN 978-80-244-3674-6.

LANGER, Jiří, 2013. *Základy speciální pedagogiky osob se sluchovým postižením*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. ISBN 978-80-244-3703-3.

LANGER, Jiří, 2013. *Znakové systémy v komunikaci neslyšících*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci. ISBN 978-80-244-3746-0.

MRÁZKOVÁ, Eva, Jiří MRÁZEK a Marie LINDOVSKÁ, 2006. *Základy audiologie a objektivní audiometrie: medicínské a sociální aspekty sluchových vad*. Ostrava: Ostravská univerzita. ISBN 80-7368-226-5.

MKN-10: mezinárodní statistická klasifikace nemocí a přidružených zdravotních problémů: desátá revize: obsahová aktualizace k 1. 1. 2018. Praha: Ústav zdravotnických informací a statistiky ČR, 2018. ISBN 978-80-7472-168-7.

OTAKU USA MAGAZINE. *Deaf Japanese Politician Reviews A Silent Voice* [online]. [cit. 25. února 2022]. Dostupné z <https://otakuusamagazine.com/deaf-japanese-politician-reviews-a-silent-voice/>

POSIT. *Posilování kompetencí v oblasti informačních technologií mladých vědeckých pracovníků při práci s osobami se zdravotním postižením*. [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z www: <http://posit.upol.cz/materials/komunikace-2.pdf>

RŮŽIČKOVÁ, Marie, ŽAMPACH, Jan a FALTOVÁ, Věra, 1997. *Učíme se českou znakovou řeč: společná učebnice pro děti předškolního věku a jejich rodiče*. Praha: Septima. ISBN 80-721-029-X.

SLÁNSKÁ BÍMOVÁ, Petra a Lenka OKROUHLÍKOVÁ, 2008. *Rysy přirozených jazyků český znakový jazyk jako přirozený jazyk; Lexikografie: slovníky českého znakového jazyka*. Praha: Česká komora tlumočnicků znakového jazyka. ISBN 978-80-87153-91-8.

SOURALOVÁ, Eva, 2005. *Surdopedie: studijní opora pro kombinované studium II*. Olomouc: Univerzita Palackého. ISBN: 80-244-1008-7.

T. FROHOCK. *A quiet place: a review from deaf prespective*. [online]. [cit. 12. března 2022]. Dostupné z <https://www.tfrohock.com/blog/tag/A+Quiet+Place>.

TARCSIOVÁ, Darina. *Pedagogika sluchovo postihnutých*. Bratislava: MABAG, 2008. 102 s. ISBN 978-80-89113-52-1.

THE INDEPENDENT. *The Cochlear implant In A Quiet Place: Scarier than the monsters?* [online]. [cit. 12. března 2022]. Dostupné z <https://www.independent.co.uk/the-cochlear-implant-in-a-quiet-place-scarier-than-the-monsters/>.

THE LIMPING CHICKEN. *Rebecca-Anne Withey: What I thought of the Netflix movie 'Hush,' with a Deaf character (but not a Deaf actress)* [online]. [cit. 11. ledna 2022]. Dostupné z <https://limpingchicken.com/2016/05/16/rebecca-anne-withey-what-i-thought-of-the-netflix-movie-hush-with-a-deaf-character-but-not-a-deaf-actress/>

WORLD HEALTH ORGANIZATION, 2021. *Deafness and hearing loss* [online]. [cit. 3. ledna 2022]. Dostupné z <https://www.who.int/health-topics/hearing-loss#tab=tab_1>.

Zdroje filmů

A Silent Voice (2016)

Animovaný/ Drama. 2016, 130minut. Japonsko. Námět podle stejnojmenného komiksu Yoshitoki Oima. Režie Naoko Jamada. Kamera Kazuya Takao. Scénář Reiko Joshida. Hudba Kensuke Ushio. Hrají v originálním znění Aoi Yuki, Maju Macuoka, Toshijuki Tojonaga, Sacuki Jukino, Miju Irino, Ikuko Tani, Saori Hajami, Akiko Hiramacu, Kensho Ono, Hana Takeda, Rio Nishitani, Jui Ishikawa, Chris Jai Alex, Sachiko Kojima a další. Dále hrají v anglickém znění Robbie Daymond, Ryan Shanahan, Lexi Cowden, Kira Buckland, Gia Grace, Amber Lee Connors, Annabelle Corigliano, Mellisa Hope, Catie Harvey, Brian Bekerle, Spencer Rosen, Janis Carol a další.

A Quiet Place (2018)

Hororový /Thriller. 2018, 90 minut. USA. Režie John Krasinski Scénář John Krasinsky, Scott Beck, Bryan Woods. Kamera Charlotte Bruus Christensen. Hudba Marco Beltrami. Hrají Emily Blunt, John Krasinski, Noah Jupe, Millicent Simmonds, Cade Woodward, Leon Russom, Doris McCarthy.

Hush (2016)

Horor/Thriller. 2016, 82 minut. USA. Režie Mike Flanagan. Scénář Mike Flanagan, Kate Siegel. Kamera James Kniest. Hudba The Newtown Brothers. Hrají Kate Siegel, John Gallagher Jr., Samantha Sloyan Michael Trucco.

Seznam příloh

Příloha č. 1: Seznam filmů s neslyšící tematikou, které byly uvedené do kin od roku 2016 do roku 2018

Příloha č. 2: Segmentace syžetu *A Silent Voice* (2016)

Příloha č. 3: Segmentace syžetu *A Quiet Place* (2018)

Příloha č. 4: Segmentace syžetu *Hush* (2016)

PŘÍLOHY

Příloha č. 1

Seznam filmů s neslyšící tematikou, které byly uvedené do kin od roku 2016 do roku 2018

A star is born (2018)

A silent agreement (2017)

A silent voice (2016)

A quiet place (2018)

Baby driver (2017)

Creed II (2018)

Dawn of deaf (2016) - krátký film

Hush (2016)

Rangasthalan (2018)

Sierra Burgess is a loser (2018)

Sign Gene (2018)

The Silent Child (2017) - krátký film

Wild Prairie Rose (2016)

Wonderstruck (2017)

Příloha č. 2

Segmentace syžetu *A Silent Voice* (2016)

N – Název filmu

1. Shoya Ishida kráčí v obleku po zelené trávě. Trhá nástěnný kalendář. Zaškrťává devátého dubna. Tento den ukončuje svou brigádu ve skladě. Čtrnáctého dubna prodává všechny své věci. Jde do banky a vybírá všechny své peníze, ty potom dá do obálky s nápisem: Vracím ti tvoje peníze. Obálku pokládá na polštář vedle své spící matky Miyako. Dále kráčí po mostě, kolem něj projíždí auta. Opře se o zábradlí a dívá se směrem dolů. Vyleze na zábradlí, rozpaží ruce a s hlavou vztyčenou k obloze zavírá oči. Najednou padá. Uslyší výbuch malých ohňostrojů na břehu řeky. Otevře oči a zjistí, že stojí na mostě v bezpečí za zábradlím.
 - a. Přeshkrťává patnáctého dubna s nápisem poslední den.
 - b. Jde pryč. Dnes bude dál žít.

T – Úvodní titulky – Během titulků hraje veselá hudba. Malý Shoya Ishida si rošťácky kráčí po pěšině. Je venku s kamarády Kazuki a Keisuke. Spolu skáčou v oblečení do vody. Všichni se usmívají a mají zábavný den. Přijdou do kadeřnictví, kde se na ně překvapeně dívá Shoyova matka Miyako. Projdou dál do Shoyova pokoje, kde hrají videohry a čtou si knihy.

- a) Ve škole střílí Shoyo na protější lavici, kde má postavený papír, gumičkou. Trefí se, kluci se radují.
 - b) Dívky sedící vedle se nechápavě dívají.
 - c) Celá sekvence se opakuje. Kluci se plácají na pozdrav, skáčou do vody a pořád hraje radostná hudba.
 - d) Ve škole vidíme Shoya jít po hlavní chodbě se špičkami od sebe. Nová spolužačka Shouko, jde po chodbě a její špičky více směřují k sobě. Shoya je obklopený kamarády, Shouko jde sama.
2. Ve třídě jsi Shoya hraje s pentelkou, vymačkává tuhu úplně ven. Zívá. Učitel vchází do místnosti. Sděluje dětem, že budou mít novou spolužačku.
 - a. Shouko ostýchavě vchází do třídy, pevně si stiskne popruhy na svém batohu.
 - b. Učitel vybidne Shouko, aby se představila. (Dívka stojí před ním. Nemůže slyšet) Ta nereaguje. Stojí před třídou a nervózně se usmívá.
 - c. Učitel se dotkne Shouko na rameno. Ta si začne otevírat batoh a vytahuje sešit
 - d. Název sešitu je: Pro psanou komunikaci. Otevře první stránku, zde je napsáno: „Ráda vás poznávám. Jsem Nishimiya Shouko. Ráda bych se s vámi kamarádila, prosím, pokud budete chtít se mnou mluvit, použijte tento sešit. Jsem neslyšící.“ (Bezchybná japonština)
 - e. Shoyo vykřikne na celou třídu: „To je divný!“
 3. O přestávce se Shouko seznamuje se svými spolužačkami.
 - a. Blondřatá dívka jí do sešitu napíše, své jméno: „Ahoj, já jsem Miki Kawai.“

- b. Na zadní lavici sedí dívka s havraními vlasy Naoka Ueno. Začne na Shouko mluvit: „Shouko, umíš mluvit japonsky?“ (ironický tón)
 - c. Miki jí vytkne, že se nechová k Shouko hezky. Shouko se k ní otočí a ukáže jí sešit, kde je napsáno: „Můžeš to prosím zopakovat?“
 - d. „Jak ti kamarádi říkají?“ ptá se Miki: „Sho?“
4. Vzadu třídy Shoya zpozorní. Předtím držel na zemi svého kamaráda, ale jak slyší své jméno, podívá se směrem k holkám.
5. Začala hodina. Učitel dětem nakáže, aby si psali, co jim řekne.
 - a. Otočí se směrem k tabuli. Shouko se rozhlíží po lavicích a dívá se na spolužáky. Neví, co si psát, jelikož nemůže učitele slyšet.
 - b. Naoka sedící za ní se jí nabídne, že bude psát to, co učitel říká.
6. Hodina zpěvu. Za klavírem sedí Kazuki a hraje na něj. Učitelka diriguje a čeká na dokončení předehry, aby mohla dát ostatním dětem povel k zpěvu.
 - a. Shouko neví, kdy má začít zpívat, proto začne dříve, než má. Z jejich úst se řine zvuk, který připomíná rozbitý megafon.
 - b. Klavír přestane hrát a všichni se dívají na Shoučin zpěv.
 - c. Miki, stojící vedle Shouko, jí poklepe na rameno: „Shouko, začínáš moc rychle. Naučím tě časovat, ano?“
7. Shoya jde s kamarády po školní chodbě. Dělají blbosti. Najednou uslyší své spolužačky, které se baví o Shouko.
 - a. „Dneska jsem kvůli ní zase propásla, co učitel říkal,“ stěžuje si Naoko.
8. V hodině literatury Naoko čte text, který jí učitel zadal. Pokárá ji, že její čtení je špatné. Naoko se posadí a učitel vyvolá neslyšící Shouko.
 - a. Shoučino čtení má jasnou změnu výšek a záměnu některých hlásek.
 - b. „Dobře. Další je Shoya,“ zastaví Shouko učitel. Naoko je mrzutá, protože nechápe, proč ji učitel pokáral a Shouko pochválil.
 - c. Shoya začne blábolit a hlasitě napodobovat čtení Shouko. Učitel jej napomene, ať přestane.
9. Na konci školy se dívky baví mezi sebou, když za nimi přijde Shouko se sešitem. Odbyjí ji a povídají si dál. Mezi Shouko a děvčata je neustále stavěná nějaká překážka nebo je znázorněna velká vzdálenost mezi nimi.
 - a. Shouko zůstala na dětském hřišti sama.
 - b. Shoya hodí po Shouko kamínek, aby si ho všimla. Dřepí na zemi u prolézaček.
 - c. „Víš, že všichni už jsme otrávení z tvého sešitu?“ říká Shoya. Shouko k němu přistoupí blíže.
 - d. Shouko znakuje s doprovodem svého hlasu. (JÁ+TY+KAMARÁD)
 - e. Shoya se naštve, vezme písek do ruky a hodí jej po Shouko. Shoya nechá Shouko na hřišti s pískem ve vlasech.
10. Další den jejich třídu navštíví paní učitelka, která se je snaží děti přesvědčit, aby se naučili znakovat.
 - a. Naoko vstane a zeptá se: „Nestačí nám její sešit, proč se musíme učit něco nového?“
 - b. „Pro Shoko je jednodušší používat znakový jazyk,“ odpoví učitelka.
 - c. „Pro mě je, ale jednodušší používat ten sešit,“ odporuje Naoko. Učitel stojící na kraji třídy nic neřekne.

- d. „Já bych se ten znakový jazyk naučila,“ vstane Miyoko Sahara. (Neplést si jméno s Miyako, to je matka Shoya.)
11. Miyoko a Shouko se učí o přestávce znakový jazyk.
- Naoko začne Miyoko před spolužačkami pomlouvat.
 - Miyoko to slyší. Příští týden se neukáže ve škole a postupně přestane chodit.
12. Shoya se chce Shouko pomstít. Po škole na tabuli napíše: „Gratuluji Shouko, Miyoko odešla kvůli tobě.“
- Kamarádi jsou s ním v místnosti a chichotají se tomu. (Naoko, Miki, Kazuki a Keisuke)
 - Shouko přijde do třídy a přečte si nápis na tabuli.
 - Shoya začne dramaticky předstírat, jak mohl někdo něco takového napsat, a smaže nápis na tabuli.
 - Shouko mu na tabuli napíše: „Děkuji.“
13. V hodině si Shoya sroluje sešit to ruličky a zakřičí na Shouko. Shouko se poleká, náhlý příval zvuku, který se vyskytl za ní, nečekala. Učitel Shoya napomene.
14. O přestávce Naoko přijde k Shouko a odhrne jí vlasy z uší. Pod vlasy se schovávají sluchadla.
- „To, že tohle nosíš. Znamená, že nás celou dobu slyšíš?“ zeptá se Naoko.
 - „Taky mě to napadlo,“ přidá se Miki. (Funkce sluchadel není vysvětlena)
 - Naoko se Shouko zeptá, jestli se může na sluchadlo podívat, Shouko si sluchadlo vytáhne z ucha a podá jí Naoko.
15. Shoya začne na Naoko křičet, na co se to dívá a ať mu to ukáže. Naoko hodí sluchadlo Shoyovi. Ten sluchadlo vyhodí z okna se slovy: „To je nechutný!“
16. Hraje veselá hudba, která je doprovázena sluchadlem hozeným ve vodě, čmáranicemi v sešitě Shouko, podkopávání jejích nohou, sluchadlo hozené v koši, křičení na Shouko.
- Shoya lije na Shouko vodu.
 - Shoya vytrhne Shouko sluchadla z uší. Ta zakřičí a po ruce jí stéká krev. (Tím radostná hudba končí.)
17. Po škole Shouko zatarasí Shoyovi cestu. V jejím sešitě stojí: „Promiň.“
- Shoya vytrhne dívce její sešit z ruky a vybízí ji k tomu, že pokud mu chce něco říct, tak ať mu to řekne.
 - Shouko znakuje. (JÁ+TY+ KAMARÁD)
 - Shoya hodí sešit do blízké kašny a odejde. Nechápe, co se mu Shouko snaží říct.
18. Najednou se Shoya se svými sešity ocitá ve stejné kašně, kam hodil sešit Shouko. Jeho kamarádi mu ukazují záda.
19. Do třídy přijde ředitel a zmiňuje, že do školy volala maminka Shouko a chce vědět, jak je možné, že se jí během pěti měsíců ztratilo 8 naslouchátek. Ředitel vyzve děti, že pokud něco ví, měli by se ozvat a říct mu bližší informace.
- Učitel, který je během řeči přítomný, osloví Shoyu: „Vím, že jsi to udělal ty. Postav se!“
 - Učitel se ptá Shoyových kamarádů, jestli o něčem věděli. Ti pedagogům sdělili, že Shoya Shouku trápil, a že mu říkali, ať přestane.
 - Shoya se brání, že nebyl jediný. Nikdo jiný se nepřizná.

20. Matka Miyako vybrala peníze a dovezla je matce Shouko. Omlouvá se jí a penězi vyplácí náhradu za sluchadla.
21. Další den (hraje smutná hudba). Shoya jde do školy. Jeho bývalí kamarádi mu kopnou míč do hlavy. Lijí na něj vodu z hadice. Schovávají mu přezůvky. Bijí ho.
- Shoya jde do třídy a vidí Shouko s hadříkem na jeho lavici.
 - Shoya si myslí, že mu chce lavici počmárat sprostými výrazy. Shouko však lavici čistila.
 - Začnou se prát. Shoya chce, ať mu Shouko něco řekne. Ta ho místo toho kousne do ruky.
 - Shouko začne řvát na Shoya: (svým specifickým hlasem) „Dělám, jak nejlíp umím“, chlapec jí nerozumí.
22. Shouko změnila školu.
23. Současnost. Shoya kráčí se sešitem do školy, kde se vyučuje znakový jazyk. Na chodbě potká Shoko. Zastaví ji.
- „Pamatuješ si mě? Chodili jsme spolu na základku,“ zeptá se Shoya.
 - Shouka se usměje, ale potom se stáhne. Nedokáže se přenést přes to, jak se k ní Shoyo na základce choval. Otočí se a začne utíkat.
 - Shoya ji následuje.
 - Shouko vyběhne schody a schová se za zábradlím. Stále se jej drží.
 - Shoya běží nahoru a chytne se také zábradlí, tím si ho Shouko všimne. (Ucítí vibrace.)
24. Shoya neví, kde začít. Chce Shouce vrátit sešit, ale neví jak.
- Shoya použije znak pro zapomenout.
 - Shouko je překvapená, že Shoya znakuje. Shoya jí řekne, že chodí do kurzů znakového jazyka.
 - Shoya vrátí Shouko její starý sešit ze základní školy.
25. Shoya používá stejné znaky jako Shouka před lety. (JÁ+TY+KAMARÁD)
- Shouko se schovává za sešit.
 - Shoya si uvědomí, co právě řekl a sám si vrazí před Shouko facku.
 - Shouko se rozpláče. Shoyovi dojde, že tohle byla slova, která mu Shouko před lety znakovala.
26. Ráno přijde Shoya ke snídani, kde uvidí usměvavou maminku Miyako. Nechápe, proč se usmívá. Ona mu řekne, že našla na polštáři obálku s penězi.
- Mezi obracením slaniny na pánvi se Miyako zeptá: „Proč si se pokusil zabít?“
 - Shoya je překvapený. Neví, jak na to jeho matka přišla a neví, jak odpovědět. Znervózní a začne koktat.
 - Miyako se naštve a začne křičet: „Jestli ještě jednou tě taková kravina napadne, tak tyto peníze spálím“, vytáhne zapalovač a přiloží ho k obálce „Slib mi, že už to nikdy neuděláš?!“
 - Vyděšený Shoya klekl na kolena a začal slibovat, že už se nikdy o nic podobného nepokusí.
27. Hlučná střední škola, Shoya kráčí po chodbě, je shrbený a dívá se směrem dolů. Všichni na střední škole mají na svém obličejích fialové křížky. Toto je symbolika toho, že Shoya cítí potupu a nemůže se nikomu dívat do tváře. Zakrývá si uši, chce být sám. Uzavírá se do sebe.

- a. Má smyšlené představy o ostatních dětech. Myslí si, že se o něm baví. Obědvá sám venku.
 - b. Přemýšlí, jestli se může s Shouko sejit.
28. Potká před školou kluka, který otravuje jiného spolužáka kvůli jízdě na kole.
 - a. Tyran chtěl od slabšího si kolo půjčit, ten mu jeho kolo nechtěl svěřit. Shoya se nabídl, že tyranovi svoje kolo půjčí.
 - b. Ten mu jej nevrátil.
29. Po škole jde domů pěšky. Přemýšlí, o tom, že navštíví Shouko a půjde s ní krmit ryby do potoka.
30. Když jde po ulici, potká kluka, kterého zachránil před tyranem. Kluk se jmenuje Tomohiro. Tomohiro našel Shoyovo kolo. Shoyo si udělal nového kamaráda. Začne s ním chodit do kina a jezdí spolu do školy na kole. Učí se přátelský pozdrav.
31. Shoya se snaží navštívit Shouko v její škole, cestu mu však zastoupí Shoučina sestra Yuzuru. Yuzuru nechce, aby Shoya navštívil Shouko, proto mu lže o tom, že je Shočin kluk.
 - a. Zpoza rohu se vyřítí Tomohiro a začne dělat povyk. Všichni ze třídy se dívají, co se děje.
 - b. Shouka si všimne, že tam Shoya stojí. Shoya znervózní a utíká pryč. Shouko ho doběhne a začnou si povídat (znakují). Rozhovor mezi nimi vidíme skrz foťák, kterým se na ně dívá Yuzuru s Tomohirem.
32. Shoyo nabídl Shouce chleba na krmení ryb. Po chvíli krmení Shouka vytáhne sešit, který jí Shoya dal. Sešit má v sobě urážlivá slova a obrázky, proto Shoya nechce, aby ho Shouko četla.
 - a. Přetahují se o sešit, který spadne do potoka. Shouko skočí za ním. Shoya ji nedokáže zastavit, proto skáče za ní.
 - b. Najde sešit. Volá na Shouko, ta ho neslyší. Omluví se jí, protože kvůli němu skočila do potoka.
33. Při návštěvě hřiště s jeho neteří. Shoyu jeho neteř upozorní, že někdo leží uvnitř prolézačky. Když vyleze do prolézačky, zjistí, že to je setra Shouko (Yuzuru).
 - a. Yuzuru je bez bot a špinavá.
 - b. Shoyo ji vezme domů a nabídne jí čisté oblečení
 - c. Přes noc se vytratí. Shoyo ji jde hledat a dá jí své staré boty, které jsou mu malé. Kvůli dešti se Shoyo dělí s Yuzuru o deštník. Yuzuru si není jistá, jestli se Shoya změnil v dobrého člověka. Nevěří mu.
 - d. Yuzuru se s Shoyem rozloučí a sdělí mu, že není kluk, ale že je dívka. (znak pro sestru) Napálený Shoyo se začne červenat.
34. Yuzuru přijde domů a Shouka ji obejmě. Začne na ni mluvit a začne se jí omlouvat. (mluvená řeč)
35. Shoya představí Tomohira Shouko. (Využívá daktyl a JSL)
36. Shoya navrhne Shouko, že by si mohli psát přes email v telefonu. Shouko odpoví, že by si ráda psala s Miyoko spolužačkou ze základky.
37. Shoy vezme Shouko na výlet za jejich spolužačkou Miyoko. Během cesty ve vlaku se Shouko pomocí telefonu zeptá Shoya jestli je unavený. Je mu vděčná za to, že jí pomáhá najít jejich spolužačku. Je mezi nimi vidět vzdálenost.
38. Shouko se po dlouhé době střetne se spolužačkou. Miyoko. Ta na znakový jazyk nezanevřela i po opuštění základní školy se jej dále učila.

39. Na cestě domů, se Shoya střetne s Naoko, která mu podá slevový kupón. Naoko pracuje v kočičí kavárně. Shoya chce s ní urovnat věci a sprátelit se.
40. Shouko je u doktora s babičkou. Babička je smutná. Když přijde Shouko domů, leží na posteli. Přitahuje a oddaluje svou ruku od svého ucha. Ztrácí úplně sluch na její pravé ucho. Sluchadlo, které předtím běžně používala, leží na posteli za jejími zády.
41. Shouko se potká s Shoyem. Shoya je překvapený, že má Shouko culík. Shouko se červená.
- Snází se si povídat, přičemž Shoya znakuje a zároveň mluví, kdežto Shouko pouze mluví svým specifickým hlasem. (Shoya znakuje, ať zpomalí.)
 - Shouko se ptá, jestli je její hlas divný.
 - Shoya říká, že je v pořádku.
 - Shouko se Shoyovi vyzná. Ten jí nerozumí. Místo mám tě ráda, Shoya rozumí měsíc.
 - Shouko je smutná, protože chlapec jejího srdce jí nerozuměl.
42. Shoya se začíná otevírat své třídě a začíná si dělat nové kamarády.
43. Shoya přemýšlí proč se mu Shouko vyhýbá. Baví se o tom s Yuzuru.
- Když Yuzuru zjistí, že místo láska Shoya rozuměl měsíc. Začne se smát.
 - Pravdu mu neřekne. Navrhne mu, aby její sestru někam pozval. Shoyovi se ten nápad líbí.
44. Shoyo pozve Shouko a ostatní na výlet do zábavního parku. Ukáže se tam i Naoko, ale ani Shoya ani Shouko ji neradi vidí.
45. Po horské dráze se Shoya zeptá Shouko, jestli je v pořádku. Jeho spolužáci jsou překvapeni, že umí znakový jazyk.
46. Naoko se zeptá Shoya, jestli by jí nekoupil něco z rychlého občerstvení. Shoya souhlasí. Když, ale dojde k rychlému občerstvení, zjistí, že v něm pracuje jeho kamarád Kazuki.
- Shoya začne být nervózní. Nepodívá se Naoko do obličeje, ale pouze na chodidla.
 - Naoko řekne Shoyovi, že jsou si podobní. Nemá ráda Shouko: „Kdyby mezi nás nikdy nepřišla, nic z toho by se nestalo.“
 - Zákeřná Naoko se chce projet na ruském kole s Shouko.
 - Před odjezdem Yuzuru dala Shouko foťák.
47. Druhý den přijde Yuzuru k Shoyovi domů. Chce mu ukázat video, které natočil foťák, když byla její sestra na ruském kole s Naoko.
48. Naoko v něm říkala: „Nenávidím, tě,“ Shouko jí podává zápisník: „Tohle používat nebudeme. Budu mluvit srozumitelně, abys mi rozuměla. Já si potom poslechnu, co mi řekneš. Na základní škole jsem ti dostatečně nerozuměla, ale myslím si, že ty jsi nám taky nerozuměla. Vždycky jsi nás otravovala s tím sešitem, a vždycky ses nepřítomně usmívala. Takže jsem se změnila. Ignorovala jsem tě a za zády pomlouvala. Tím jsem ti chtěla dát najevo, aby ses mezi nás nepletla. Kvůli tomu, že jsi nás napráskala dospělým a kvůli tobě přišel Shoya o kamarády. Zničila jsi nám plno věcí.“
- Shoko se omlouvá.
 - Naoko nepřímá omluvu. Na videu je vidět, jak se Shouko klepe. Nelíbí se jí, co jí Naoko říká.

- c. Na konci videa Naoko udeří Shouko. Kvůli tomu, že Shouko vyjádřila svůj nesouhlas s uzavřením míru mezi ní a Naoko. Nepřišlo jí to správné.
49. Video je u konce. Shoya chce, aby Shouko měla ráda sama sebe. Shoyu štve, že byl v minulosti na Shouko zlý. Na mostě se svými přáteli se přizná, co se tenkrát stalo.
50. Na pozvánku na letní festival mu Shouko neodpoví. Nedokáže se přes některé věci přenést.
51. Shoya je na brigádě. Chce se opět bavit s Shouko. Neví, ale jak. Čeká ji u potoka, kde většinou spolu krmí ryby, ale Shouko se neukáže. Místo ní najde pod mostem Yuzuru.
- Yuzuru si otře slzy a přijde nahoru na můstek za Shoyou. Má na sobě školní uniformu.
 - Shoya se ptá, proč Yuzuru plakala. Ta mu to nechce říct. Došlo mu to, když došel k jejich dveřím, kde uviděl ceduli s posledním rozloučením. Babička Yuzuru a Shouko zesnula.
52. Shoyo zve Shouko na výlet. Nyní jsou spolu pouze oni dva.
- Jsou spolu v parku.
 - Shoyo uklouzne po šikmé cestě. Shouko se ho snaží zachytit. To se jí nepovede.
 - Na cestě domů Shoyo sděluje, že mu Shouko řekla, že bude nešťastný, pokud bude v její blízkosti.
 - Shoya zpytuje svědomí, protože ví, že on byl ten člověk, co se choval k Shouko škaředě.
53. Shoya se snaží odčinit, co Shouko způsobil. Chodí s ní a s Yuzuru do kina, bere je na večere. Tráví s nimi více volného času.
54. Yuzuru pozve Shoya na letní festival na koukání ohňostroje.
- Shoya se na festivalu ptá Shouko, kdy bude mít narozeniny. Zjistí, že Shouko je osmnáct let. Navrhne jí, aby její příští narozeniny slavili spolu.
 - Ohňostroje začnou vybuchovat. Shouko s klidným výrazem zavře oči. A vnímá zvuk, který ohňostroje vydávají.
 - Shouko opouští Shoya s výmluvou, že se musí učit (znak učit)
55. Yuzuru pošle Shoya k nim domů, protože si tam zapomněla foťák. Když Shoya vstoupí do byt, vidí skrz balkonové dveře, jak Shouko šplhá nahoru na zábradlí balkónu.
- Rozběhne se k ní. Snaží se jí zabránit ve skoku.
 - Chytí její ruku. A pomalu se jí snaží vytáhnout nahoru.
 - Když je Shouko v bezpečí, on přepadne dolů přes zábradlí.
56. V nemocnici Yuzuru pije mléko. Čeká, až se dozví informace o Shoyovi.
- Miyako jí (Yuzuru) sdělí, že Shoya převezla nemocnice na jiný pokoj.
 - Jeho stav je stabilizovaný.
57. Naoko zaútočila na zraněnou Shouko. Vyčítá jí, že je Shoya zraněný kvůli ní. Matka Shouko zastavila Naoko a vrazila jí facu. Naoko se nedala a vrátila jí úder zpátky.
- Celý konflikt ukončila Miyako, roztrhla obě ženy a přistoupila k Shouko, která seděla na zemi.
 - Shouko se začala Miyako omlouvat.

58. Do nemocnice přijde navštívit Shoya jeho kamarád Tomohiro. Uvidí Shouko, která se snaží dostat dovnitř Shoyova pokoje. Cestu jí však zatarasila Naoko a zavřela jí dveře před nosem.
- Tomohiro zápasí se dveřmi, nemůže je otevřít. Pozve tedy Shouko do čekárny. Píší si přes papírový notýsek.
 - Shouko se cítí provinile a chce napravit to, co způsobila.
59. Před nemocnicí se setkává Shouko s ostatními Shoyovými kamarády.
- Miki, začne na Shouko křičet, protože jí Shouko řekla, že kvůli svému utrpení chtěla umřít.
 - Tomohiro se jí snaží uklidnit. Na to mu Miki odpoví: „Musím být, tak hlučná, protože chci, aby mi Shouko rozuměla.“
 - Shouko se snaží něco napsat. Vzkaz nedopíše, protože ji Miki obejmě. „Báli jsme se o tebe. Každý má ve svém životě špatné zážitky, ale musíme jít dál a mít se rádi. Dohromady se svými chybami.“
60. Shouko se zdá o Shoyovi sen. Probudí se a běží směrem k potoku, kde spolu krmivali ryby. Začne křičet. Stýská se jí.
61. Shoya se probudí. Sundá ze sebe dýchací hadičky a kulhavou chůzí odchází z nemocnice. Míří směrem k potoku. Má na sobě jen bačkory a nemocniční župan.
62. Na mostě u potoku se setkává s Shouko. Shouko se rozpláče. Nemůže uvěřit, že Shoya stojí před ní. Myslí si, že vidí ducha. Pro jistotu do něj dloubne prstem.
- Shoya si sedne na zem před Shouko. Shoya je rád, že je Shouko v pořádku. Uleví se mu.
 - Shoya se poprvé omlouvá Shouko za to, že se k ní na základní škole choval škaredě.
 - Shouko si pořád myslí, že by bylo lepší, kdyby odešla.
63. Shoya žádá Shouko, aby mu pomohla žít. Chytne ji za ruce, a pak se začne červenat, není zvyklý ukazovat takovéto emoce.
64. Shoya se vrátí k sobě do pokoje. Najde tam Yuzuru, která mu ukáže vítězství ve fotografické soutěži.
- „Páni,“ jása Shoya. Následně Yuzuru vymění časopis za její test z Anglického jazyka. Má tam pouhé čtyři body.
 - „Páni,“ udiví se Shoya méně nadšeným tónem. Yuzuru chce Shoyu poprosit, jestli by ji mohl doučovat.
65. Shoya jde na školní festival. Je nervózní. Neví, jak se na něj budou jeho kamarádi dívat. Tentokrát se potká s Shouko před budovou. Doprovází ho do školy.
- Shoya poprvé mluví o tom, že má problém se dívat lidem do očí.
 - Shouko ho uklidňuje, že se nikomu do očí dívat nemusí. Následně ho táhne za ruku chodbou.
66. Shoya otevře dveře své třídy. Všichni se na něj dívají. Udělá se mu špatně a odejde.
- Běží za ním Tomohiro, který je rád, že se kamarád vrátil zpátky.
 - Shoya poděkuje Tomohirovi.
67. Všichni přátelé se setkají na chodbě.
- Naoko kritizuje Shouko za to, že se pořád omlouvá. Nazve ji blbkou a poprvé použije znakový jazyk.
 - Shouko je nadšená, že Naoko se učí používat znakový jazyk. Opraví jí chybu a ukáže, jak se blbka znakuje správně.

68. Všichni přátelé si prochází školní festival společně. Shoya už se davu nebojí. Je šťastný začne radostí plakat.

Název filmu.

Závěrečné titulky.

Konec

Příloha č. 3

Segmentace syžetu *A quiet place* (2018)

1. Den 89. Zobrazení postapokalyptického světa. Semafor na zemi. Na prázdné ulici vidíme obchod Larkin's market s otevřenými dveřmi dokořán. Na nástěnce blízko obchodu visí spousta plakátů s obličejí pohřešovaných osob. Nástěnka je přeplněná.
2. V obchodě vidíme vybilené regály a pohozené nákupní košíky na zemi. Mezi regály vidíme přeběhnout bosé malé dítě.
 - a. Za malým dítětem kráčí starší dívka Regan. Pohybuje se po špičkách. Je bosá.
 - b. Regan má na pravém sluchovém aparátu kochleární implantát.
3. Za pultem obchodu leží mladý Marcus. Zřejmě je nemocný. Blíží se k němu jeho matka Evelyn. Hledá pro Marcuse léky, které by mohli vyléčit jeho nemoc. Opatrně vytahuje léky z poličky, snaží se nevydat žádný zvuk.
 - a. Matka znakovým jazykem ukáže na Regan: „Je v pořádku.“ (ASL-doplňené titulky)
4. Dívka jde za mladším bratrem Beauem, který si na zemi kreslí vesmírnou raketu.
 - a. Beau ukazuje znak pro raketu. (ASL)
 - b. Regan jej pochválí.
 - c. Beau znakuje: „To je způsob, jak se odsud dostaneme,“ zvedne se a odejde.
5. Beau stojí na bedýnce od nápoje a šahá na horní poličku, kde je hračka rakety. Kolísá, kvůli tomu, že je malý na raketu nedosáhne. Raketa padá a dívka ji stihne zachytit, než dopadne na zem. Oddychne si. U vchodu do obchodu je vidět postava otce Leeho. Děti jdou za ním.
 - a. Otec znakuje synovi, ať jde najít svou matku.
6. Rodina se sejde u východu.
 - a. Matka Evelyn znakuje: „Brzy bude tma.“
 - b. Blíží se k nim nejmladší syn Beau s hračkou rakety v ruce. Otec Lee opatrně hračku synovi vezme a vytáhne z ní baterie: „Tohle nech tady. Je to příliš hlučné.“ (znakuje)
7. Evelyn a otec Lee s nemocným synem Marcusem odejdou. Zůstane Rogan a nejmladší syn Beau.
 - a. Regan podá sourozenci hračku bez baterií a položí si prst na ústa. Chce mu tím naznačit: „Nikommu ani muk.“ Regan opustí obchod.
 - b. Nejmladší syn je šťastný, bere hračku i s bateriemi.
 - c. Beau opouští obchod a dohání rodinu. Jdou v řadě, Beau jde poslední.
8. Celá rodina je na cestě domů. Cestu na silnici mají upravenou jemným pískem, po němž se pohybují. Když dojdou k mostu. Otec uslyší zvuk z hračky.
 - a. Otec, který nesl nemocného syna, ho položí na zem. A běží za malým chlapcem vzadu.
 - b. Matka Evelyn si zacpe ústa, aby nevydala zvuk.

- c. Regan s implantací zvuk neslyší. Je překvapená, proč se rodiče otáčí. Otočí se taky.
- d. Beau si hraje s hlučnou raketou.
- e. Regan se otočí a v lese vidí nějaké stvoření běžící k bratrovi.
- f. Lee běží k synovi, bohužel se k němu nestihne dostat dříve než příšera.

N – Název filmu

9. Den 472. Regan leží se zavřenýma očima na zemi. Jedna její ruka je položená na břicho a druhá je obrácená dlaní k zemi. Vnímá vibrace a hrabe do písku pod ní. Čeká na příchod otce.
 - a. Najednou otevře oči a rychle se posadí. Nepřišel otec, ale její matka Evelyn s košíkem, ve kterém je zelenina.
 - b. Evelyn požádá Regan o pomoc. Vyzve ji, ať vstane. (naznačeno pohybem ruky)
10. Celá jejich farma, je monitorována kamerami. Za monitory kamer sedí Lee. Má všude různé druhy novin, které se týkají příšer z úvodní scény. Lee přemýšlí nad tím, jak se škůdců zbavit. Má všude všelijaké tabule a rádiový přijímač. Na tabuli má informace o tom, že příšery jsou slepé a orientují se za pomocí zvuku.
 - a. Vyťukává do rádia Morseovým kódem S. O. S.
11. Uvnitř domu Evelyn visí plyšový kolotoč, který se dává nad kolíbkou pro miminko. Je těhotná.
12. Otec sedí na silu, ve kterém se uchovává obilí. Dívá se na krabičku s memoráliemi (míč, kousek červené košile a obrázek) na svého mladšího syna Beaua. Matka Evelyn vytahuje bombu s nějakým plynem a postýlku, která vypadá jako vypolstrovaná bedna s víkem. Marcus a Regan lepí na zeď noviny. Připravují se na příchod nového dítěte do domácnosti. Chtějí vytvořit zvukotěsnou místnost.
13. Rodina usedá k večeři a modlí se. Po jídle děti hrají monopoly.
 - a. Marcus hodí kostkou na deku. Svoji figurkou dojde na políčko, které vlastní jeho sestra.
 - b. Regan se usměje a natahuje se pro chlapcovi finance, ten jí vtom chce zabránit a převrhne olejovou lampu, kterou si svítí na hru. Lampa se rozbije a zapálí deku.
 - c. Lee sedící opodál přiskočí s příkrývkou a dusá oheň. Všichni zůstali jak přibití. Uklidňují se, když v tom slyší v dálce bouchnutí. Všichni sebou cuknou.
 - d. Lee se podívá z okna a vidí dvojici hlučných mývalů. Všichni si uleví.
14. Lee je ve své dílně pod zemí a upravuje „funkci“ kochleárního implantátu. Po schodech dolů k němu jde jeho žena Evelyn a obejmě ho.
 - a. Evelyn poslouchá hudbu v mp3 přehrávači.
 - b. Lee jí naznačí, že vypadá krásně. (znakuje)
 - c. Ona jen nafoukne tváře. Kvůli těhotenství se cítí jako balón.
 - d. Lee dodá, že nic neřekl.
15. Den 473. Otec Lee sype písek a vytváří, tak novou cestu, která jim umožní tichý pohyb. Matka Evelyn si měří tep. Je v posledním měsíci těhotenství. Poslouchá stetoskopem srdce miminka ve svém břicho.

16. Regan chce jít do sklepa, kde má její otec svou dílnu. Lee ji však zastaví. (ani v této pasáži se nedozvídám jména) Regan našťvaně vychází z domu. Lee jde rychle za ní.
 - a. Chytne ji za předloktí. Chce s ní mluvit. Znakuje: „Nesmíš jít dolů.“
 - b. Regan se ptá: „Proč ne?“ (Zde vidět její rebelující postoj vůči otci.)
 - c. Lee jí říká (znakuje): „Ty víš proč.“
 - d. Regan odporuje: „Už nejsem dítě, nebudu vydávat, žádný zvuk.“ Otec Regan odbije a návštěvu jeho dílny jí zakáže.
17. Otec vytáhne z kapsy malé zařízení, které je výsledkem jeho práce z předešlé noci. Připájel na vnější část implantátu zesilovače ze sterea.
 - a. Regan mu odporuje gesty, že tohle nebude fungovat.
 - b. Lee se jí snaží vysvětlit, že toto zařízení by jí mělo zvýšit frekvenci. O tom však dcera Regan nechce slyšet. „Nikdy to nebude fungovat!“ (znakuje více rázně)
 - c. Otec se nevzdává, natahuje se pro dceřin implantát (natahuje se pro vnější část implantátu: procesor a magnet) Ta jeho ruku chytne a odhodí na stranu: „Přestaň, přestaň!“ znakuje varovně. Lee jí dal zařízení, které vyrobil do ruky a odešel.
18. Evelyn učí Marcuse matematiku. Chlapec správně vypočítá příklad a matka jej pochválí. Přerušuje ho otec, který chlapce vyzve gesty: „Je čas.“
 - a. Marcus z jeho pobídnutí není nadšený. Chce zůstat s Evelyn.
 - b. Ta mu však řekne: „Budeš v pořádku, tvůj otec tě ochrání.“
19. Lee se synem Marcusem se připravují na výpravu. Marcus jít nechce. Rychlým krokem, k nim míří Regan.
 - a. Regan se nabídne, že půjde místo Marcuse. Lee jí řekne, že potřebuje, aby zůstala a pomohla matce. Regan z toho není nadšená. Chce jít místo bratra. Při odchodu našťvaně žďuchne do otce.
 - b. Lee se podívá na svou ženu Evelyn a znakuje: „Příště.“
 - c. Muž s chlapcem odchází z farmy do lesa.
20. Regan vstoupí do domu a našťvaně praští procesorem do polštáře. Podívá se směrem, kam otcův prototyp hodila. Zavěsí si ho na ucho.
 - a. Prototyp vydává zvuk o vysoké frekvenci, zní to jako pískání.
 - b. Luskne si u sluchového aparátu s přístrojem prsty. Ruku zatne a přiloží si ji ke rtům. Nechce vydat žádnou hlásku. Slzy se jí vhrnou do očí a předkloní se.
 - c. Vstane a začne se balit.
21. Lee a Marcus dojdou k řece. Lee otevře past a vytáhne z ní rybu. Položí ji na kámen u břehu. Marcus sebou cukne: „Oni tě uslyší.“
 - a. Lee chytne Marcuse za ruku: „Koukni se na mě. Řeka je hlučná, malý hluk neuslyší, hlasitý zvuk není bezpečný.“
 - b. Syn se uklidní. Otec mu vysvětlil, že pokud bude v blízkosti jiného hlasitějšího zvuku, tak jej příšery neuslyší. Chce mu něco ukázat.
22. Regan se sama vydala na cestu ven z farmy. Evelyn pere prádlo v suterénu. Když nese pytel s prádlem nahoru po schodech, zachytí se pytel s prádlem o jeden schod a odhalí hřebík. Evelyn pokračuje v cestě dál.
23. Lee zavede Marcuse k vodopádu. Marcus zahučí, chce ukázat synovi, že se v blízkosti silného zvuku nemusí bát. Syn zahučí také.

24. Regan pokračuje dál písečnou cestičkou lesem.
25. Marcus má u řeky rozhovor s otcem: „Proč jsi nenechal Rogan jít s námi?“
(neotitulkovaná scéna, chlapec během rozhovoru natáčí hlavu směrem k otci)
 - a. Marcus se ptá Leeho: „Viniš ji za to, co se stalo?“
26. Regan dochází na konec své cesty.
27. Lee se podívá na syna: „Ne.“
 - a. „Ale ona se vinní,“ řekne Marcus.
28. Regan dojde k hrobečku Beaua nejmladšího syna.
29. Lee odpoví: „Není to ničí chyba.“
30. Regan donesla k hrobečku raketu, kterou držel Beau v ruce před jeho úmrtím. Elektrikářskými kleštičkami přestříhává drátek hračky, který vede k zdroji zvuku. Raketa teď pouze bliká. Na křížku jsou připíchnuté fotografie a napsané číslice 2016 a 2020.
31. „Pořád ji máš rád, ne?“ ptá se Marcus otce.
 - a. „Samozřejmě, že mám,“ odpoví Lee.
 - b. „Měl by si jí to říct,“ poznamená Marcus.
32. Lee s Marcusem se vrací domů. Zastaví se u domu v lese. Mezi stromy je tam překvapí starý muž. Muž má v sobě zármutek, pár metrů od nich leží jeho žena.
 - a. Lee ukáže prstem na svá ústa, chce muži naznačit, aby byl potichu.
 - b. Tohle muž se svým žalem nedokáže. Zakřičí.
 - c. Lee chytne Marcuse za pas a běží se s ním schovat pár metrů dál za strom. Lee drží Marcuse za ústa, nechce, aby křičel. Marcus si zacpe uši.
33. Mezi tím na jejich farmě Evelyn praskne plodová voda. Drží se za břicho a jde do sklepa. Schází schody a stoupne na hřebík, který trčí ze schodu. Lapá po dechu bolestí. Sedne si na schod a zvedne svou nohu. Bolí ji to. Kulhá k přístroji a rozsvítí červená světla žárovek venku. Chce jít nahoru, ale všimne si procházející příšery. Schová se za ke schodům. Snaží se dýchat, je vyděšená a hledá něco, čím by obludu rozptýlila. Najde kuchyňský časovač.
34. Lee s Marcusem si všimnou světel. Lee začne utíkat směrem k domu. Červené žárovky, pro ně symbolizovali nebezpečí nebo ohrožení.
35. Časovač začne zvonit, obluda začne utíkat směrem k němu. Evelyn se dostane do horního patra. Všimne si však, že příšer je na poli víc.
36. Lee přemlouvá syna, aby použil ohňostroje k vytvoření hluku. Tento hluk má donutit příšery jej následovat.
 - a. Marcus to dělat nechce, ale nechá se přemluvit.
 - b. Lee ho obejmě a dá mu pusu na tvář.
37. Evelyn si lehla do vany v koupelně. Svíjí se v bolestech. Dýchá. Miminko chce ven. Slyší, jak se drápe nestvůra do schodů. Najednou vybuchne ohňostroj, který zapálil Marcus. Stvůra se otočí a běží ven. Evelyn zakřičí bolestí.
38. Lee vyleze po schodech nahoru a hledá Evelyn, najde však jen prázdnou vanu od krve. Vzlyká.
 - a. Najednou ruka bouchne na sklo od sprchového koutu. Evelyn žije a dítě s ní. Muž svou ženu obejmě a políbí. Je rád, že se Evelyn nic nestalo.
39. Marcus jde směrem k domě rodičů. Na cestičce v kukuřičném poli však něco uslyší. Svítí do pole baterkou. Baterka přestala svítit, vyděšený Marcus se utíká schovat do pole.

- a. Utíká kukuřicí a nedívá se před sebe. Vrazí do kola od traktoru a spadne na zem.
40. Lee nese ženu s novorozencem do sklepa. Dítě brečí. Snaží se rychle zatáhnout vchod do podzemní místnosti matrací.
 - a. Zapálí zapalovač, aby viděl.
 - b. Novorozenci dá dýchací masku, aby mohl v truhle dýchat.
41. Regan se vrací na farmu, za ní se vynoří příšera.
 - a. Regan o ní neví. Její kochleární implantát začne vydávat zvuk o vysoké frekvenci, to zabolí, jak jí, tak i příšeru, která rychle uteče.
42. Evelyn se vzbudí. Měla děsivý sen o malém Beauovi. Lee je u ní a utiňuje ji.
 - a. Lee ji uklidní tím, že je v pokoji, který vytvořili v podzemí. Zde je nemůže příšera slyšet.
 - b. Evelyn je překvapená, že tento plán fungoval. „Kde jsou naše děti?“ zeptá se Leeho. „Najdu je,“ odpovídá muž.
 - c. Evelyn se potřebuje uklidnit. Doufá, že jsou její děti naživu. Racionalizuje si situaci. Povídá, že Marcus ví, že má čekat na Leeho, a že Regan je chytrá dokáže, se vyhnout nebezpečí.
 - d. Miminko je chlapec. Evelyn je nešťastná. Role rodiče pro ni znamená, že musí ochraňovat své děti. Myslí si, že jako matka kvůli smrti předešlého syna selhala. Žádá Leeho, ať ochrání jejich děti. Lee kýve hlavou. Ukápně mu slza.
43. Regan jde směrem k traktoru, všimne si baterky na zemi.
 - a. Shání se pro baterku, když vtom ji zastaví ruka.
 - b. Marcus je naživu. Sourozenci se opět shledali.
44. Lee opouští svou ženu a jde hledat své děti. Nad úkrytem je rozbité vodní potrubí. Voda stéká dolů do úkrytu, kde se nachází matka s dítětem.
 - a. Lee si vody nevšímá.
45. Sourozenci se nachází na obilném silu. Bohužel kvůli tomu, že je tma nejdou na kameře vidět. Lee je nemůže najít.
46. Evelyn se vzbudí do zatopeného úkrytu. Zjistí, že je tam s ní i příšera. Pomalu vlez do vody a natáhne se pro svého syna. Je vyděšená. Doufá, že miminko nezačne plakat.
47. Příšera se k ní přibližuje
48. Sourozenci se začnou hádat.
 - a. Regan si myslí, že pro ně otec nepřijde. Nemá podle ní cenu na síle zůstat.
 - b. Marcus setru přesvědčuje, že přijde.
 - c. Regan říká: „přijde pro tebe, né pro mě,“
 - d. Marcus se snaží sestru zastavit, nevšimne si dveří, které vedou dovnitř do síla. Padá nimi dolů.
 - e. Příšeru vyrušil zvuk síla, běží směrem k dětem.
49. Marcus se začíná propadat v kukuřici. Jedna část dveří, kterými spadl dolů, se urve.
 - a. Chlapec se má čeho chytit.
 - b. Regan skáče za ním. Zabořuje se hlouběji do kukuřice. Marcus ji však za pomoci dveří vytáhne. Regan se nadechne.

50. Příšera skočí za dětmi do sila. Ty se schovají pod dveře. Kochleární implantát začne opět vydávat vysoký zvuk. Příšera uteče a prorazí tělo sila.
51. Děti se shledávají s otcem Leem. Slyší další příšeru. Lee nakáže Regan a Marcusovi ať se schovají do starého auta.
- Lee se ozbrojí sekýrou. Ta ho však před příšerou, která ho udeří, neochrání.
 - Marcus otevře dveře auta a zakřičí: „Tati!“
 - Příšera se otočí směrem k autu.
 - Regan vezme Marcuse a zavře ho s ní do auta.
52. Reganin kochleární implantát nevydává vysoký zvuk jako předtím. Příšera na střeše auta se snaží dostat dovnitř.
53. Lee se postaví a znakuje směrem k Regan.
- „Já tě mám rád. Vždycky jsem tě měl rád.“ (I+LOVE+YOU, I+HAVE+ALWAYS+LOVE+YOU]
 - Lee zakřičí. Tím se obětuje a naláká na sebe příšeru.
 - Regan pláče.
54. Marcus uvolní ruční brzdu auta. Auto se s dětmi rozjede z kopce dolů.
55. U domu je uvítá matka. Objímá je a pláče. Ještě nemají vyhráno. V dálce slyší příšeru.
56. Trojice se schovává v Leeho dílně. Marcus drží v rukou svého nového sourozence.
- Regan konečně může vidět dílnu, od které ji otec držel dál.
 - Evelyn si všimla, že Regan pláče, začne plakat také.
57. Do úkrytu najednou vchází příšera.
- Evelyn se dostane do pozoru a vytáhne brokovnici. Udělá cokoliv, jen aby ochránila své potomky.
 - Regan si všimne Leeho starých nákresů na úpravu kochleárního implantátu.
 - Zvýší frekvenci vycházejícího zvuku z implantátu. Tento zvuk příšeře vadí. Svíjí se v bolestech, jak příšera, tak Regan.
 - Regan vezme vnější část kochleárního implantátu a přiloží jej k mikrofonu.
 - Tím zvuk zesílí a příšeru na moment ochromí.
 - Evelyn vystřelí z brokovnice. Našli způsob, kterým příšery zničit.
58. Rodina vidí na monitoru, že další dvě příšery přichází.
- Regan zesílí mikrofon.
 - Evelyn přebije brokovnici.

Závěrečné titulky.

Konec.

Příloha č. 4

Segmentace syžetu *Hush*(2016)

N – název filmu

T – úvodní titulková frekvence

1. Osamocená chata v lese. Krájení cibule. Otevření láhve vína. Drcení česneku. Rozbití vejce a následné šlehání. Krájení chřestu. Bublání vařícího hrnce. Otevření trouby. Smažení chřestu na pánvi. Pohled na hlavní postavu, zaměření na sluchový aparát (pravé ucho).
2. Bublání hrnce, chřest na pánvi, krájení cibule, drcení česneku, míchání omáčky tentokrát však bez zvuku.
3. Na počítač, který má otevřený na kuchyňské lince, přijde jí zpráva Maddie si při čtení receptu zprávy všimne.
 - a. Sousedka Sarah posílá zprávu: „Mohu tě navštívit.“
 - b. Postava odpovídá, že může, ale že vaří.
4. Hlavní postava hrká s miskou s granulemi, čeká na kočku. Kočka doběhne a hlavní hrdinka jí dá najíst.
5. Hlavní hrdinka se dívá na telefon a vyhlíží sousedku. Odepisuje sousedce na zprávu. Postavy používají mezi sebou hovorovou angličtinu.
6. Sousedka přichází blíže k domu, dává si telefon do zadní kapsy, nese knihu.
7. Hlavní hrdinka Maddie vyjde na terasu a obejmě přicházející návštěvnici. Patrně si jsou blízké.
8. Sousedka Sarah se usmívá na hlavní hrdinku. Říká, že dokončila četbu knihy, kterou napsala hlavní hrdinka. Knihu drží sousedka Sarah v rukou.
 - a. Dojde jí, že žena stojící před ní je neslyšící a knihu pokládá na zábradlí.
9. Na zadním přebalu knihy jde vidět fotka autorky a je u ní napsané jméno. Jmenuje se Maddie Young, dozvídáme se také její životní příběh o tom, že ohluchla ve třinácti letech na následky bakteriální meningitidy a trpěla dočasnou hlasovou paralýzou.
 - a. Sarah začne znakovat „Dokončila jsem tvoji knihu.“ (znakování je doprovázené řečí)
 - b. Hlavní hrdinka, znakuje, že není potřeba, aby sousedka znakovala taky.
 - c. Sousedka říká „Já vím, že umíš odezírat ze rtů, ale já se ve znakování lepším“ (ukáže špatný znak pro zlepšení, potom jej zopakuje správně, doprovází to svou mluvenou řečí)
10. Sousedka Sarah tvrdí, že se chce ve znakování zlepšit, tím že si zaplatí další kurzy znakového jazyka. (Záběr na hlavní hrdinku, nevidíme, co sousedka říká.)
 - a. Sousedka zmiňuje, že si bere další hodiny znakového jazyka s Johnem, což je patrně její druh.
 - b. Sarah chce lépe pochopit o čem Maddie mluví.
11. Maddie se ptá sousedky, na její názor na knihu.
 - a. Sarah pronese: „Zbožňuji ji,“ usedá na terasu. Sousedka znakuje, jak se jí líbili postavy z knihy.
 - b. Hlavní hrdinka znakuje: „Děkuji.“

- c. Sousedka vypráví o to, že je těžké uhodnout závěr knihy, kterou Maddie napsala. (záběr na sousedku se v polovině utne, nachází se zde záběr na část sousedčiny hlavy a hlavní hrdinku)
12. Sousedka Sarah se ptá: „Jak tě napadlo napsat takový závěr knihy?“
 - a. Celou dobu závěr knihy není zobrazen, ale postava sousedky Sarah ho vnímá jako ohromující a překvapivý.
 - b. Hlavní hrdinka znakuje: „Má máma to nazývá spisovatelský mozek“, popisuje, že každý konec přijde jako film v její hlavě s mnoha konci. (tato část je bez titulků)
 - c. Hlavní hrdinka znakuje, „je těžké umlčet vnitřní hlas.“
 13. Sousedka je překvapená: „Zní ten hlas jako dítě? Protože ti bylo třináct, když jsi onemocněla.“
 - a. Hlavní hrdinka na to odpoví, že má hlas jako její matka. (Znakuje)
 - b. Sousedka Sarah odpoví: „Na tom nezáleží, co se děje uvnitř tvého mozku, jsi skvělá vypravěčka.“ (doprovázeno znaky)
 14. Maddie se zahihňá. Sousedka se zeptá, co se stalo.
 - a. Maddie se sousedce Sarah snaží vysvětlit, že zaměnila znak pro vyprávění za znak pro polibek. (znakování hlavní hrdinky je špatně vidět a je zde záběr na sousedku)
 - b. Sarah zažertuje a místo toho, aby přiznala chybu, tak dodá: „Jsem si jistá, že jsi v líbání také dobrá.“
 15. Rozhovor je utnut houkáním v domě. Sousedka ukáže směrem k domu. Když se Maddie ohlédne, uvidí blikající bílé světlo a dým v domě. Hlavní hrdinka vbíhá do domu a míří k signálnímu alarmu, který je umístěný na stěně.
 - a. Zatím, co neslyšící Maddie sundává hlučný alarm ze zdi. (scéna je bez zvuku)
 - b. Sarah běží s rukami na uších k troubě, vytáhnout spálenou pečení ven.
 - c. Kočka utekla.
 16. Sousedka Sarah za zvuku alarmu vytahuje maso z trouby a dává jej pod tekoucí vodu.
 17. Maddie vypne alarm. A omlouvá se za požární poplach.
 - a. Sarah poukazuje na to, že alarm je hlučný.
 - b. Maddie znakuje „tak hlučný musí být a ze stejného důvodu mám vysokou postel, aby mě vzbudili vibrace, když spím.“
 18. Obě ženy sedí před domem. Sousedka Sarah si najednou vzpomene, že Maddie má kočku, tak se zajímá, kde je.
 - a. Maddie odpoví, že kočka je Mrcha (V anglickém originále je jméno kočky Bitch) a že si chodí, kam chce. (znakuje)
 - b. Sarah nerozumí.
 - c. Maddie používá Americkou prstovou abecedu a artikuluje pojem M-R-C-H-A.
 - d. Sarah rozumí. Pozve Maddie k ní na večeři, ta však odmítne, jelikož musí pracovat.
 19. Sarah se loučí s příslibem, že se zítra zastaví na trénování znakové jazyka. Odchází.
 20. Maddie zavibruje telefon v kapse a vidí, napsanou textovou zprávu od Craiga: „Myslel jsem na tebe.“

21. Maddie se vrací dovnitř do kuchyně. Působí zklamaně, že večeri spálila.
22. Kniha s názvem Půlnoční mše, kterou Maddie napsala, nám opět oznamuje důvod, proč Maddie neslyší.
 - a. Přebal knihy poukazuje na komplikace při operaci, které způsobily trvalou ztrátu sluchu a vokálního projevu. (Nápis: Complications in surgery later that year caused permanent speech and hearing loss. (přímý přepis))
23. Maddie sedí v křesle, pracuje na dokončení knihy. Proklikává mezi různými záložkami v dokumentu a vymýšlí správný konec pro její příběh.
 - a. V hlavě se jí míhají různé věty, které by bylo možné zakomponovat do příběhu.
 - b. Nejde jí to. Otevře si program určený pro videohovor. Začne hledat jméno Craig. Craig hovor nepřímá, tak jej Maddie vypne. Promne si oči, nadechne se a vydechne.
 - c. Craig jí volá zpět, ona však zaklapne počítač. Vnitřně mezi ní panuje konflikt, zdali s Craigem mluvit chce nebo ne. Telefon přestane zvonit.
24. Maddie začne vyhazovat zbytky jídla.
25. Najednou Sousedka Sarah začne bušit na dveře a křičet: „Meddie, vezmi mě dovnitř, prosím!“
26. Neslyšící Maddie ji nevidí, i když tluče do okna cca metr a půl od ní. Dále uklízí svou kuchyň.
27. Sousedku Sarah trefí šíp do ramene. Z kuchyně Maddie vidíme, jak se k ní blíží osoba s bílou maskou na tváři a černou čepicí.
 - a. Útočník vytáhne šíp z ramene Sarah, otočí ji k sobě a zasadí Sarah několik ran nožem.
 - b. Útočník upozorňuje Meddie, tím že naráží s tělem Sarah do okna. Tohle chování poukazuje na jeho sadistické sklony.
 - c. Maddie si však ničeho nevšimne.
28. Vrah je překvapený, že si Maddie nevšimla toho, jak její kamarádku zabil. Prstem zaklepe na okno, aby opět na sebe upoutal pozornost.
 - a. Meddie jeho varování neslyší.
 - b. Překvapený vrah odtáhne tělo sousedky pryč.
29. Maddie si všimne telefonátu od Craiga, ten však nechá zvonit v kuchyni a jde do obýváku pokračovat v práci.
30. Vrah zjistil, že dveře, které vedou do obýváku, nejsou zajištěné. Pomalu je otevře a plíží se k Maddie.
 - a. Snaží se na sebe opět upozornit narážením plochou stranou nože o svou hrud’.
 - b. Meddie si ho nevšimne.
31. Začne zvonit notebook. Na obrazovce se ukáže videohovor s kamarádkou Max.
 - a. Vrah ustoupí do postranní, aby nebyl vidět na webkameře.
 - b. Max se ptá, jak se Maddie práce daří a nabízí své kamarádce život s ní ve městě.
 - c. Maddie se tento nápad nelíbí, město jí přijde moc hlučné.
32. Během Maddiina rozhovoru se vrah dostane do kuchyně a sebere Maddie její osobní telefon.
33. Max si všimne, že vidí v pozadí něco se hýbat. Na to jí Maddie odpoví, že to musí být její kočka, kterou musí najít.

34. Max se rozloučí a video rozhovor skončí. Maddie hledá kočku a nemůže ji najít.
35. Rozhodne se si sednout a pokračovat v práci u počítače. Najednou ji upoutá příchozí zpráva z jejího telefonu, kde jsou vidět její fotografie, když hledala kočku.
- Vrah jí je poslal z jejího telefonu.
 - Venkovní dveře jsou otevřené a Maddie si všimne, jak vrah s bílou maskou stojí u ní na verandě.
 - Rychle prosklené dveře zavře a pozoruje a jak vrah s kuší obchází její dům.
36. Vrah vypne její internet a utne ji od zdroje elektřiny, aby nemohla Maddie volat o pomoc.
- Propíchně nožem pneumatiky jejího auta, aby nemohla odjet.
37. Vystrašená Maddie vytáhne ze své kabelky rtěnku a baterku. Napíše na skleněné dveře vzkaz a posvítí na něj baterkou pro snadnější přečtení.
- „Nikomu nic neřeknu, neviděla jsem Váš obličej, přítel brzo přijde domů.“
 - Vrah si sundá čepici a bílou masku.
 - Ozářený vrah baterkou se zeptá: „Umíš odezírat?“
 - Maddie pokývá hlavou.
38. Vrah poukáže na skutečnost, že Maddie viděla jeho obličej a nemá v plánu ji nechat naživu.
39. Maddie myslí jen na jediné, musí se snažit přežít, bere do rukou nůž a kladivo. Jde do vedlejší ložnice, kde zatarasí dveře skříňkou na oblečení.
40. Všimne si stínu na okně. Vidí, že někdo klepe. Když se lépe podívá, uvidí tělo své sousedky Sarah, které drží vrah a klepe s ní na okno.
- Maddie uteče z pokoje a začne vzlykat.
 - Vzpomene si, že Sarah má v zadní kapse svých kalhot telefon.
41. Upoutává vrahovu pozornost, klíčem od auta a spustí alarm. Chce se dostat k tělu své kamarádky Sarah a vzít si z kapsy její telefon.
- Telefon však nezíská.
 - Vrah utíká směrem k Maddie, ta mu přivře prsty do okenice.
42. Maddie se otočí k zavřenému oknu zády. Vrah na něj začne bouchat. Maddie neslyší vrahův projev vzteku.
43. Hrdinka se pokouší získat telefon jiným způsobem. Proplíží se ven a schová se pod dřevěnou verandu.
- Vrah ve snaze najít cestu dovnitř do budovy se prochází po verandě.
 - Maddie přiloží ruku na podlahu verandy, tím vnímá vibrace, které jsou vytvořené pohybem vraha nad ní, tak zjistí, kde se vrah nachází.
 - Vrah si Maddie schované pod verandou nevšimne.
44. Maddie si myslí, že vrah odešel, proto opustí svůj úkryt a rozběhne se směrem k lesu. To je jí znemožněno výstřelem z kuše a pronásledováním vraha. Maddie se běží schovat zpět do domu.
45. Hlavní hrdinka vyleze na střechu z jejího podkrovního okna a hodí baterku dál do lesa, zdolává střechu po dešťovém okapu.
- Vrah si jí všimne, vystřelí z kuše a trefí se jí do nohy. S kuší leze nahoru za Maddie.
 - Když pokládá kuš na okraj střechy Maddie mu ji vythne z ruky a shodí vraha ze střechy dolů. Vytáhne si šíp z rány. Poté se vrací zpátky do domu.

46. Zraněná Maddie si vytvoří z kusu látky roubík, ten si potom vloží do úst, aby nemohla křičet. Ránu na noze si ošetří dezinfekčním přípravkem. Nohu si zaváže kusem látky.
47. Při manipulaci s kuší si přiskřípne prsty. Natáhnutí kuše je těžší, než si myslela.
48. Mezi tím na přední dveře klepe muž a hledá Sarah. Jedná se o Johna.
- Když si John vytahuje telefon, vrah na něj vyběhne a řve na Johna, ať si lehne na zem.
 - Vrah lže Johnovi o tom, že je policista a sděluje mu, že útočník mu sebral všechny věci a nemá, jak si zavolat posily.
 - John vrahovi důvěřuje, proto mu sdělí i informace, že Maddie Young nemá přítele a že ji ani nenavštěvuje rodina. Tato důvěra Johna stojí život.
49. Maddie začne bouchat na sklo a tím, vrah získá možnost útoku na Johna. Perou se a John prohraje.
50. Maddie využívá situace a začne utíkat směrem k lesu. V její hlavě se však promítne možnost, že ji vrah dožene a zabije ji. Vráti se tedy dovnitř budovy.
- Začne přemýšlet nad možnostmi, které ji mohou napomoci k přežití.
 - Přemýšlí, že by mohla použít kuš, ale neví, jak ji natáhnout. Mohla by zkusit zpátky zapnout elektřinu, ale je dost pravděpodobné, že by ji vrah chytil. Může se schovat, ale má málo času, než vykrvácí.
 - Maddie zmiňuje, že vrah má výhodu, protože ji slyší.
 - Vyčerpala všechny možnosti až na jedinou, a to vraha zabít.
51. Vrah si je vědom, že Maddie je zraněná, takže zmiňuje, že počká, než obyvatelka domu vykrvácí.
- Všimne si krácející kočky, vytáhne nůž a chce kočku zabít. V tom okamžiku ho zasáhne šíp do ramene. Maddie stojící venku s kuší, kterou se jí povedlo nabít.
 - Po výstřelu utíká zpátky do domu. Vrah je jí v patách.
52. Maddie leží na zemi v bolestech, jelikož při zavírání dveří ji vrah poranil ruku.
- Aniž by se vrah ujistil, že se daná osoba, na kterou mluví, na něj dívá. Pronese větu „Jdu dovnitř.“
 - Maddie se postaví a na skleněné dveře napíše svou krví „Udělej to, zbabělče.“
53. Zatímco vrah začal rozbíjet skleněné dveře, Maddie do svého počítače napsala informace o útočníkovi, potom se přemístila do dalšího pokoje a zamkla za sebou dveře.
- S namířeným nožem na dveře čeká Maddie na svého pronásledovatele.
 - Muž se vplížil do místnosti, zadním oknem.
 - Maddie pocítí mužův dech na jejích zádech. Otočí svůj pohled ode dveří a bodne muže do nohy.
54. Utíká do kuchyně pro další zbraň, když ji vrah najde, sedí oslabená pod kuchyňskou linkou.
- V úplné tmě na ni vrah procedí nevhodný výraz mezi rty.
 - Maddie má v záloze sprej na hubení hmyzu, který vrahovi nastříká do očí.
 - Po ochromení útočníka rychle vstane. Chytne do ruky požární alarm, který nechala na lince. Zapne jej, aby vraha ohlušila a zároveň silným světlem ho na moment oslepila.

55. Vrah ochromený nečekaným hlukem upustí nůž. Maddie se natahuje pro upuštěný nůž. To jí však vrah nedovolí a začne ji škrtit.
- a. Maddie proběhne celý život před očima
 - b. V posledním momentě se natáhne pro vývrtku, která ležela na zemi a vraha s ní usmrtí bodnou ranou do krku.
56. Nadechne se, vytáhne telefon, který měl její nepřítel v kapse.
- a. Zavolá na telefonní číslo 911 a tím přivolá policii.
57. Vyjde před budovu a pohladí svou kočku, která se k ní vrátila. V dálce jsou vidět světla policejních aut.

Závěrečné titulky.

Konec.

Anotace

Jméno a příjmení:	Kateřina Zvěřová
Katedra:	Ústav speciálněpedagogických studií
Vedoucí práce:	Mgr. Bc. Ivana Hruběšová Dis., Ph.D.
Rok obhajoby:	2022
Obor:	Speciální pedagogika - andragogika

Název práce:	Člověk se sluchovým postižením a film
Název v angličtině:	Person with hearing disability and film
Anotace práce:	Práce se zabývá zobrazením osoby se sluchovým postižením v kinematografické tvorbě. Cílem práce je analyzovat filmy <i>A Quiet Place</i> (2018), <i>A Silent Voice</i> (2016) a <i>Hush</i> (2016), kde se v hlavní roli vyskytuje postava se sluchovým postižením. Práce se zaměřuje na výskyt stereotypů v daných filmech a kompenzačních faktorů, které mohou usnadnit osobám se sluchovým postižením sledování filmu.
Klíčová slova:	Předsudek, stereotyp, neslyšící, Hush, A Quiet Place, A Silent Voice, titulky, film
Anotace práce v angličtině:	The bachelor's thesis follows up the depiction of a person with hearing disabilities in cinematographic production. The aim of this thesis is to analyze the films such as <i>A Quiet Place</i> (2018), <i>A silent voice</i> (2016) and <i>Hush</i> (2016), where the main character is a person with hearing disability. The thesis focuses on the existence of stereotypes in given films and assistive factors that can make easier for people with hearing disabilities to watch a film.
Klíčová slova v angličtině:	Prejudice, stereotype, deaf, Hush, A quiet place, A silent voice, subtitles, film

Přílohy vázané v práci:	Seznam filmů s neslyšící tematikou, které byly uvedené do kin od roku 2016 do roku 2018, Segmentace syžetu <i>A Silent Voice</i> (2016), Segmentace syžetu <i>A Quiet Place</i> (2018), Segmentace syžetu <i>Hush</i> (2016)
Rozsah práce:	39 stran (70 517 znaků + přílohy)
Jazyk práce:	Český